

juli/aug 2005

Rapido sport

ARCHIEF

periodiek
Haarlemse
zwem-en poloclub
Rapido '82

TPG Post

Port betaald



BELANGRIJKE ADRESSEN

Correspondentieadres secretariaat:**Secretaris**

Dirk Jan Sohl
Ossenland 25
1991 CW Velsbroek
023 - 527 54 58
E-mail: info@rapido82.nl

Voorzitter:

Ad Lindeman 023 - 525 90 73

Penningmeester:

Theo Portegies 023 - 526 38 13

Clubhuisbeheer:

Yvonne Schregel 023 - 526 22 79
Telefoon clubhuis 023 - 525 82 92

Bankrelaties t.n.v. Rapido '82 Haarlem

Rabobank: 38.44.65.579
Postbank: 52.85.375

Informatie over wedstrijdzwemmen:

Conny Smid 0251 - 230 868

Informatie over waterpolo:

Inez van Vessum 0252 - 675 177

Informatie over elementairzwemmen:

Dorie Portegies 023 526 38 13

Redactie adres:

P.Maritzstraat 47
2021 RA HAARLEM
Email: marijkeschenk@hetnet.nl
Telefoon redactie 023 - 525 08 29

Bezoek de Rapido '82 internetsite

www.rapido82.nl

R. Deinum bv

SCHOONMAAK EN BEDRIJFSDIENSTEN

Palletweg 29
2031 DC Haarlem
Tel.: 023 - 536 33 18
Fax: 023 - 535 85 75
06 - 52987427

Fysiotherapie Brouwersplein



B. Willemze



Brouwersplein 1^{zwart}, 2013 PE Haarlem, Tel: 023 - 532 3937



R S P O R T

A

P

I

D

O

juli/augustus 2005

Officieel orgaan van de
Haarlemse Zwem-en waterpolo
vereniging Rapido'82
Opgericht dd. 31.8.82

Kopij inleveren vóór
28 augustus a.s. bij:

Marijke Schenk
P.Maritzstraat 47
2021 RA Haarlem
email:marijkeschenk@hetnet.nl

Inhoud

Pag. 2	Van de Voorzitter
Pag. 3	De clubkrant
Pag. 4	Jarigen
Pag. 5	Nieuwe leden/Geboren
Pag. 6	Van achter de bar
Pag. 7	Zwem ABC en "Ik zwem, ik polo"
Pag. 8	Op avontuur in Sevilla
Pag. 10	Zestien jaar lang het leukste Weekend gemist?
Pag. 12	Sponsors
Pag. 14	Pinksterkamp 2005
Pag. 26	Weekend logeren van Edith van Dijk
Pag. 27	Memorial Jose Luis Fons
Pag. 28	Meiden o. 16 doen mee aan Voorronde
Pag. 29	Inleveren pasfoto's
Pag. 30	Trainingsrooster waterpolo
Pag. 31	Aspiranten onder 16 jaar
Pag. 32	Uitslagen zwemmen
Pag. 38	Uitslagen Open water

Voorwoord

Tijdens onze vakantie kreeg ik te horen dat Conny Smid ernstig ziek is. Gelukkig gaat het op dit moment iets beter met haar. De redactie wenst de familie heel veel sterkte.

De voorzitter gaat ervan uit dat het verslag van het Pinksterkamp van Roel niet gepubliceerd zal worden vanwege de grootte, maar het is te leuk om het de niet-internetters te onthouden.

Op pagina 3 staat een enquête over de clubkrant. Een verzoek aan **alle leden** van de vereniging om deze in te vullen. Normaliter volgt dan de clubkrabbel, maar deze is niet ingeleverd. Voor mij een mooie kans om hem aan **Sylvia Pruim** te geven. Moet je er toch aan geloven Sill !!!

Voor de ouders van het elementair: op pagina 7 worden de belangrijkste data vermeld.

De familie Sohl heeft ook een belangrijke bijdrage aan deze clubkrant geleverd. Hartelijk dank hiervoor.

Mick van den Bree kreeg de unieke kans om naar Madrid te gaan met jong Oranje. Van zijn hand ook een verslag. Eveneens een verslag van de meiden en aspiranten onder de 16 jaar.

Op 18 september wordt de seizoensopening gehouden. In de volgende krant meer hierover.

De redactie wenst iedereen een fijne vakantie, mooi weer en veilig weer thuis.

Marijke

Van de voorzitter

Beste Rapidoërs en SG Haerlemmers,

Allereerst mijn felicitaties aan iedereen die in de afgelopen weken geslaagd is voor zijn of haar schoolopleiding! Er zijn weer heel wat vlaggen uitgehangen, ook door leden van Rapido'82.

Met excuses voor de absentie van mijn bijdrage vorige maand heb ik mijzelf voorgenomen om de schade dubbel in te halen. Er is ook genoeg gebeurd, dus wat dat betreft geen klagen.

Of wel misschien, en dan begin ik maar meteen met slecht nieuws. Eind mei heeft Conny Smid te horen gekregen dat ze ernstig ziek is, en zware behandelingen tegemoet gaat. Een klap. Natuurlijk persoonlijk voor Conny, maar ook voor alle kinderen in de zwemploeg die door Conny zijn opgeleid en begeleid. Conny, Jan, we wensen jullie alle sterkte in de komende tijd!

Omdat de ziekte zich bij Conny snel ontwikkelde, moesten er in korte tijd veel zaken worden overgenomen. Wat dat betreft is een compliment aan de zwemcommissie en speciaal Martin van Leuven op zijn plaats, bedankt voor jullie extra inzet!

Veel leuker om te melden is de totale verrassing bij Jaap van Goor, onze zwemtrainer, toen hij in Hoorn op het stadhuis werd gehuldigd met een koninklijke onderscheiding. In het diepste geheim (zelfs vele Rapidoërs wisten van niets, en dat op zich is al een prestatie...) hebben zijn kinderen Hans en Linda de voorbereidingen getroffen voor de huldiging. Op de receptie was de verbazing dan ook nog steeds van Jaap's gezicht te lezen. Jaap, van harte gefeliciteerd, wel verdiend na zoveel jaren inzet voor (onder andere) de zwemsport.

Deze clubkrant is de laatste in de rij van onze "huisdrukker" Wim van Duin. Dat is jammer, maar zeer begrijpelijk na zoveel jaren vrijwillige inzet voor onze club. Wim, lid van verdienste van onze club, hartstikke bedankt voor al je hulp!!

Bijna mag ik mijn rubriek wel "personalia" gaan noemen, maar er is dan ook genoeg te melden! Op het pinksterkamp was het nog rustig, maar vanaf nu is het in huize Verburg-Peereboom vast wat drukker. Dick, Heleen, van harte met de geboorte van jullie dochter.

En de laatste dan. Vanaf komend seizoen mogen we onze nieuwe damestrainer verwelkomen. Marco de Vries, heel veel succes met de dames van SG Haerlem'04! In de eerste klasse zal er weer hard worden gestreden om de topposities.

Wat bij de dames snel voor elkaar was, is bij de heren een probleem geworden. Tot gisteren (19 juni) was het niet gelukt om een opvolger te vinden voor Remco Wildschut die Rapido'82 veruult voor De Ham.

"Dit is eigenlijk een eerste klasse vereniging onwaardig maar toch ben ik ervan overtuigd dat onze polocommissie en de begeleiders een goede oplossing zullen vinden om het nieuwe seizoen goed en gemotiveerd te kunnen starten." stond er in mijn bijdrage die al klaar was om vandaag in te leveren. Nou, dat moet veranderen, want we zijn inmiddels sinds dit weekend in vergaande onderhandeling met een nieuwe herentrainer. Hopelijk lukt het om deze week tot overeenstemming te komen met een zeer ervaren hoofd- en eerste klasse coach.

We zitten juist nu in een fase waarin we een goede trainer/coach nodig hebben, vanwege de startgemeenschap en de toenemende instroom van jeugdig talent. Dat is er, getuige de uitnodiging aan Mick van den Bree om met jong Oranje 3 een toernooi in Madrid te spelen. Klasse Mick!

Al iets langer geleden, maar zeker het vermelden waard, is het Nederlandse kampioenschap van de kring waterpolo selectie jongens onder 12 jaar. De Rapido'82 mannen Arjan, Jeffrey en Marcel mochten een gouden plak in ontvangst nemen.

Voor de zwemmers staat het einde van het seizoen altijd in het teken van de belangrijke wedstrijden, met als hoogtepunt het NJK (Nederlands Jeugd Kampioenschap). Met 30 (dertig !!) starts was Rapido'82 uitstekend vertegenwoordigd. Helaas alleen jongens, maar Julian, Felix, Kenneth, Dennis, Lars, Dennis, Wouter en Jens hebben er een leuk weekend van gemaakt met als klap op de vuurpijl twee keer een 1^e plaats, een 2^e en een 3^e plaats voor Julian.

Rapido'82 is altijd een vereniging geweest waarin het opleiden van kaderleden wordt toegejuicht. Wat dat betreft zijn we blij met de voorgenomen wijzigingen in de KNZB opleidingsstructuur. Er zal meer rekening worden gehouden met de ervaring van cursisten en tevens wordt het mogelijk om binnen de eigen club stage te lopen.

Van de voorzitter (vervolg)

Voor de club echter betekent het meer regelgeving, omdat we aan richtlijnen moeten voldoen voordat we stageplaatsen mogen aanbieden.

Kort geleden hebben we met het bestuur van NVA/HHC een (financiële) evaluatie gedaan van het eerste jaar startgemeenschap. Conclusie was dat het prima is gegaan. Sportief wisten we dat al, maar ook financieel zijn de zaken goed aangepakt. In het komende jaar wordt dat natuurlijk ook belangrijk, nu de gehele waterpoloafdeling onder de hoede van twee verenigingen en dus twee besturen valt! Wat ons betreft gaan we in het aankomende seizoen ook stappen ondernemen in de richting van een gezamenlijke zwemafdeling.

Vanaf nu (zie oproep verderop in deze krant) kunt u antwoord geven op de vraag hoe u de clubkrant in de toekomst wilt ontvangen. Wij willen graag weten of er genoeg animo is voor digitale verspreiding (en daarmee een forse reductie van de druk- en verzendkosten), dus graag uw medewerking.

Over internet gesproken, graag jullie aandacht voor een zeer wervend verslag van één der deelnemers aan het pinksterkamp. Ik kan me voorstellen dat het niet in deze krant is gepubliceerd vanwege de lengte, maar op www.rapido82.nl is het in volle glorie te aanschouwen. Na het lezen van het verslag behoeft het geen betoog meer dat het kamp een groot succes was, dankzij de enthousiaste leiding van de PK organisatie. Wederom bedankt!

Het open waterseizoen is inmiddels gestart, en gisteren hebben we bij tropische temperaturen we genoten van een uitstekend georganiseerde wedstrijd in Spaarnwoude. Als het de hele zomer zo is, wordt het een goed open waterseizoen!

Rest mij om alle kinderen die voor diploma A, B of C gaan afzwemmen heel veel succes te wensen, en alle Rapidoërs en SG Haerlemmers een heel prettige vakantie, al dan niet in Nederland.

Tot de volgende keer,

Ad Lindeman

De Clubkrant, een enquête

Op onze internetsite staat sinds kort een kleine enquête. Het doel van deze enquête is onderzoeken of er voldoende draagvlak is voor het uitgeven van de clubkrant in digitale vorm.

We zijn erg benieuwd naar uw reactie.

Op www.rapido82.nl staan de onderstaande vragen met het verzoek die te beantwoorden..

Als u geen internet heeft, of niet via internet wilt reageren, vragen wij u om toch te reageren middels het invullen van onderstaande bon.

We willen namelijk alle meningen polsen, en niet alleen van de reguliere internet-gebruikers.

Graag de onderstaande bon inleveren in het clubhuis. Bedankt voor uw moeite!



Mijn naam:

Als de clubkrant ook via internet beschikbaar komt, kies ik voor:

- ☐ toezending in digitale vorm (via e-mail of via de website van Rapido'82)

mijn e-mail:

- ☐ toezending zoals nu, in gedrukte vorm

- ☐ toezending in gedrukte en digitale vorm

mijn e-mail:

Kruis het antwoord van uw keuze aan en lever de bon in het clubhuis in.

Bedankt voor de medewerking!

Jarigen

Juli

- 1 Rob van der Steen
Julia de Ruig
- 2 Justin Speet
Puck Timmer
- 3 Nathalie van Houwelingen
Isis Kramer
- 4 Klaas Boomars
- 5 M. Kollerie-de Lugt
Nelleke Peerenboom
Samantha Melein
- 7 Fred van Tongeren
Joost de Deugd
Stijn de Heer
- 9 Maikel Kortekaas
Martijn Wittekoek
- 12 Joke van Tongeren
Govert van Zijl
Marinda Westdijk
Jeroen Meester
- 13 Daan Kramer
Mirjam de Vries-Knibbe
Teunis Marseille
Jules van Rijsbergen
- 15 Bas Leurs
- 16 Lisa Pagan
Pascal Kuiper
Quint van Schie
- 17 Jolanda van den Bree
Merel de Heer
Pip van den Berg
- 20 Ineke de Weerdt-Stuurman
- 21 Simon de Groot
- 24 Dagmar van Tol
- 25 Gaula Dekker
- 27 Willem Makkes van der Deyl
Mariette Godschalx
Maarten Kabel
Madelief Laarman
Milton Laarman
Ruby Hovenier
- 28 Famke Weijens
Ytske Weijens
- 29 Maarten van den Burger
Mick Weijers
- 30 Anneke Custers
- 31 Floortje Anderiesen

Augustus

- 2 Monique Blok-Wildschut
Thijm Lanfermeyer
Damian van Eck
- 4 Kim van den Born
Chantal Joosten

- 5 Ok van Batenburg
Arjan Butter
Milan Wolf
- 7 Dien van Duijn-Meerveld
Dennis Rijnbeek
Jip Brouwer
- 8 Yves Kremer
- 9 Annelies de Bruin



- 10 Marijke Schenk-Terhorst
Mark Heemskerk
Menno Koot
- 11 Esther van Hoven
Gert Jan Coeverf
Nikita Smit
- 12 Angelo Bosman
Rozemarijn Louwerse
- 13 Charlotte van Bruggen
- 14 Wessel van Guldener
- 15 Victoria Ranck
- 17 René Huijgen
Theo Habets
Bart van Vessum
Roselinde Kraaij
- 18 Attila Tullner
Kjeld van der Wensch
Lars Koster
- 20 Celine van Leuven
- 24 Maarten Neerincx
- 26 Cor Boer
- 27 Steve Hulsbergen
Anne Pagan
Britt Leeuwe
- 28 Huub Joosten
- 29 Max te Focht
Sam Eveleens
Joyce Hooreman
Aniek Overdevest
- 31 Mart Rijnbeek
Sterre Triesenberg
Tim Arrachart

Nieuwe leden

Susan de Baar
Catharijnesingel 96
3511 GT Utrecht
geb. 05-08-1977
tel. 030 – 2364925

Selby Verburg
Ged. Schalkburgergracht 58
2021 AM Haarlem
geb. 12-10-2000
tel. 023 – 5253649

Michelle de Groot
Rijnstraat 87
2025 RP Haarlem
geb. 30-06-2000
tel. 023 – 5393133

Merijn Bos
Platanenlaan 67
2061 TS Bloemendaal
geb. 02-04-2001
tel. 023 – 5459355

Felix Lindeman
Schildgronden 16
2134 ZW Hoofddorp
geb. 22-06-2001
tel. 023 – 5259073

Alette Roelofs
Korte Herenstraat 6
2011 LX Haarlem
geb. 30-05-2000
tel. 023 – 5316665

Katja Hoogzaad
Eemstraat 13
2025 RD Haarlem
geb. 15-11-1995
tel. 023 – 5393469

verhuisd:
Hakan Akin
Tesselschadestraat 119
2026 SR Haarlem

Hesse Wellner
M. Ruysstraat 4
1992 HN Velserbroek

per 22 augustus
Gerda en Henk Rookhuiszen
Vogelwaarde 4
2036 GK Haarlem

Geboren

Wij zijn blij en gelukkig met de geboorte
van onze dochter

JILL

Jill Louisa Joan Verburg

Ze is geboren op
zaterdag 4 juni 2005,
ze weegt ~~2780~~ gram
en is 50 centimeter lang.

Dick en Heleen Verburg
Steenenbaak 1
2134 XG Hoofddorp

Telefoon 023 – 525 66 77

Wij rusten van 12.30 tot 15.00 uur

Van achter de bar

In de laatst verschenen Rapido Sport had ik de belofte gedaan om eens lekker drie dagen op mijn lauweren te rusten en ik kan u melden dat het mij aardig gelukt is. Natuurlijk wel je gezicht laten zien; hier even bijpraten, daar even een kopje koffie drinken en zo tegen de avond even een borreltje drinken bij Wim Helmsing, onze onvolprezen BBQ-specialist of even langs bij Marco Melein en Clasien (nee, niet die uit Zalk) die toevallig mijn merk onder de kurk hadden. Ik zie u al denken: het is toch een sportkamp? Ja, inderdaad daar heeft u groot gelijk in, maar ik vind dat als je het hele jaar mee werkt om het een ieder in de club naar de zin te maken en je gezien je leeftijd toch niet meer actief mee kan doen, je rustig hiervan mag genieten. Over genieten gesproken, ik kan u verzekeren dat ik heb genoten en ik weet zeker velen met mij. Voor wat betreft het Pinksterkamp toch een minpuntje, namelijk de spelletjes voor de jongste jeugd die vorig jaar zo'n geweldig succes waren, gingen dit jaar helaas niet door en dat was bijzonder jammer. Hopelijk volgend jaar als Heleen weer terug is dat ook de aller jongsten weer aan de beurt zijn.

Bij deze nog de hartelijk felicitatie aan Heleen en Dick Verburg met de geboorte van hun mooie dochter Jill.

Zoals u tot heden heeft kunnen lezen een heel fijn en sportief Pinksterkamp. Toch zult u ondergetekende volgend jaar niet meer terug zien op het Mölke. De reden: je mag pas op vrijdagmiddag om drie uur je huisje in en op maandagmorgen om 8.30 uur, ja u leest het goed om halfnegen, terwijl je nog rond huppelt in je onderbroek, voor je neus staan met het verhaal dat zij de boel komen inspecteren en je mag hiervoor een "vriendenprijsje" van 250 euro betalen, dan hoeft het voor mij niet meer. Uiteraard heeft dit niets met het kamp op zich te maken, sterker nog: niets dan lof voor de commissie die het weer geweldig gedaan heeft.

De laatste clubkrabbel van Miranda met veel aandacht gelezen en ik ben heel eerlijk als ik zeg: prima die Startgemeenschap, maar we moeten ook kunnen en willen begrijpen dat er in beide verenigingen mensen zijn van het eerste uur. Mensen die al jaren zich inzetten voor hun cluppie en die moeite zullen hebben met een eventuele fusie. Wat mijzelf betreft: wie de jeugd heeft..... De rest mag u zelf invullen, maar er zal nog wat water door het

Spaarne gaan voor het zover is. Mijn zegen heeft het.

Zondag 19 juni loopt om zes uur de wekker af. Kom jochie, je moet naar de langebaan. Nadat je met nog een aantal malloten op zaterdagavond alle voorbereidingen hebt gedaan, zoals ontelbare lunchpakketten klaar maken, caps sorteren enz. enz. kun je als dank op zondag om zes uur je bed uit omdat het recreatieschap Spaarnwoude de baan had verhuurd tot zondagmorgen acht uur aan een visvereniging. Als je na negen en twintig jaar op Vaderdag nog niet weet dat die dag bestemd is voor het langebaan zwemmen moet je echt je schoolgeld terug gaan halen. Het gevolg van een en ander was dat de Rapido mannen in plaats van op zaterdag nu op zondag na acht uur pas de baan konden opbouwen. Dat het langebaan gebeuren dankzij hun inspanning maar tien minuten later kon beginnen als gepland, getuigd van liefde voor je club en er met z'n allen voor gaan. Mensen, bedankt voor jullie inspanning. Ik heb ze voor minder een lintje zien krijgen. Nee Ok van Batenburg, dat geldt zeker niet voor jou. Ik weet dat ik een ieder die zijn of haar inzet heeft getoond namens de langebaan commissie heel hartelijk dank mag zeggen voor hun inzet. Op naar de dertigste!!

Een veel minder positief geluid betreft ons aller Conny Smid. Na al een tijdje te hebben gesukeld en niet toe willen geven (ze moest immers naar haar jongens en meiden) is het nu zover dat ze het voorlopig heel rustig aan moet doen. De laatste berichten waren weer iets beter, maar toch! Conny en uiteraard ook Jan een oprecht "heel veel sterkte".

Ervan uitgaand dat dit de laatste Rapido Sport is voor de vakantie, wenst de clubhuiscommissie u allen een prettige vakantie en al het kantine personeel namens mij bedankt voor hun inzet.

w.g.

De clubhuis commissie



Zwem ABC en "Ik zwem, ik polo"

Deze informatie is bedoeld voor kinderen die zwemmen voor hun A-, B- of C-diploma (donderdag 18.30-19.15 uur en zaterdag 9.00-10.30 uur) en voor de kinderen die bezig zijn met "ik zwem, ik polo" (donderdag 18.30-19.30 uur en vrijdag 17.30-18.30 uur).

Zwem ABC

De laatste keer afzwemmen is op **zaterdag 16 juli**. Voor die tijd weer geoefend met kleding.

Belangrijke data donderdag:

30 juni 2005 : gekleed zwemmen
7 juli 2005 : gekleed zwemmen
14 juli 2005 : gekleed zwemmen en tevens
laatste zwemles voor de
zomervakantie.
16 juli 2005 : AFZWEMMEN
21 juli 2005 : VRIJ ZWEMMEN

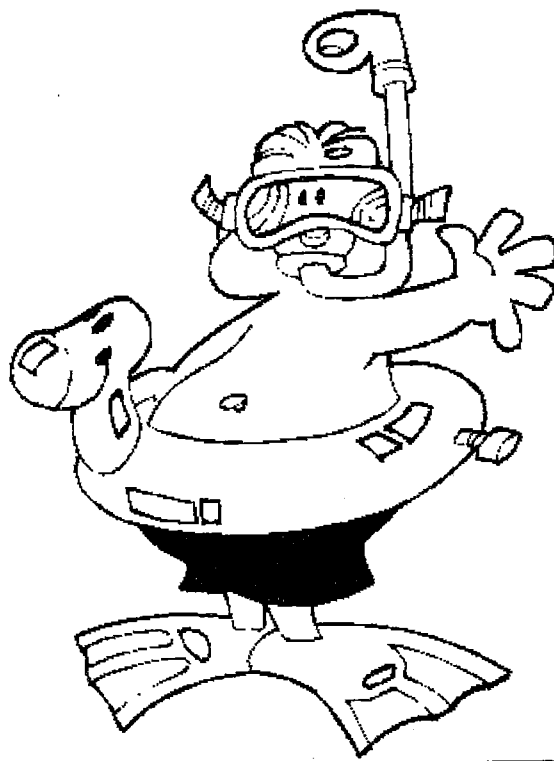
**8 september 2005: eerste zwemles na de
zomervakantie.**

Belangrijke data zaterdag:

14 mei 2005 : geen zwemmen (Pinksteren)
18 juni 2005 : gekleed zwemmen
25 juni 2005 : gekleed zwemmen
2 juli 2005 : gekleed zwemmen
9 juli 2005 : gekleed zwemmen en tevens
laatste zwemles voor de
zomervakantie!
16 juli 2005 : AFZWEMMEN
21 juli 2005 : VRIJ ZWEMMEN
23 juli 2005 : geen les

**10 september 2005: eerste zwemles na de
zomervakantie.**

Op donderdag 21 juli vanaf 19.30 uur is er voor alle kinderen van het zwem ABC en "ik zwem, ik polo" vrij zwemmen! Op deze avond mogen ook broertjes / zusjes / opa's / oma's / pappa's / mamma's en wie dan ook mee! De entreeprijs is € 1,50.



"Ik zwem, ik polo"

Bij "ik zwem, ik polo" wordt er afgezwommen voor de verschillende stickers op **vrijdag 15 juli a.s.** (in het voorste bad, met tribune). Dit is tevens de laatste keer les zwemmen voor de zomervakantie.

Belangrijke data:

14 juli 2005 : laatste les voor de vakantie
15 juli 2005 : **AFZWEMMEN** en tevens
laatste zwemles voor
de zomervakantie
21 juli 2005 : VRIJ ZWEMMEN (voor zowel
de donderdag als de vrijdag
zwemmers)
22 juli 2005 : geen les

**8 en 9 september 2005: eerste zwemles na
de zomervakantie.**

Op avontuur in Sevilla

Donderdag 2 juni gingen we rond negenen in de auto richting Krommenie. Uiteraard (zoals altijd bij de familie Sohl) waren we veel te vroeg om om half 10 Ben Lap (trainer van het Yop) te halen. Vervolgens stuurde mijn vader de auto richting Schiphol, waar hij ons (mijn moeder, Ben en mij) afzette bij de vertrekhal: ons Sevilla-avontuur kon beginnen! Nou ja, eigenlijk was het al een paar weken geleden begonnen. De inschrijving voor de wedstrijd en het boeken van het hotel (alles via de KNZB) was niet geheel soepel verlopen, dus het was nog maar afwachten of alles zou kloppen.

Op Schiphol aangekomen begon het eigenlijk al lekker: Sebastiaan (de andere Nederlandse zwemmer) was nog nergens te bekennen. Maar goed, wij waren te vroeg dus was er nog niks aan de hand. Na een half uur besloot Ben om maar even te gaan bellen. Sebas meldde ons dat ze eerst nog op weg waren naar het Amstel-station om daar zijn broer af te zetten....Niet een geheel goede planning leek ons, maar ja we konden niks doen behalve wachten. Rond elfen arriveerde ook Sebas op Schiphol en was ons reisgezelschap compleet. Nadat we door de douane waren gelopen, weigerde onze stoere Sebas te zwaaien naar zijn moeder. Tja, als je al bijna 19 bent, kun je dat natuurlijk niet meer doen????!!

Via een tussenstop in Madrid brachten twee vliegtuigen van Iberia ons in Sevilla, met een kleine vertraging van 10 minuten. Geheel in tegenstrijd met de verhalen van andere Nederlandse zwemsters die eerder in Sevilla hadden gezwommen, stond de organisatie netjes op ons te wachten om ons naar het hotel te brengen. Gelukkig was de auto voorzien van airco, wat ook wel nodig was bij temperaturen van boven de 40 graden. In het hotel aangekomen, kregen we van de organisatie allerlei dingen: t-shirts (veel te groot), een hoop Haribo-snoepjes en een formulier dat we moesten invullen. Toch een beetje vervelend dat het formulier in het Spaans was....

Na de installatie in de kamers (met airco!), besloten we een stukje te gaan wandelen, vooral om wat water te kopen. Dit bleek echter verder lopen te zijn dan we hadden verwacht. Maar opzich was dat niet zo heel erg na een dag reizen en bovendien konden we pas om 8 uur eten.

De volgende dag begon uiteraard met het ontbijt, maar daarna konden we eindelijk een duik nemen in het Sevillaanse water! Tijdens deze training zwommen we rustig met af en toe en paar tempoversnellingen. Ook oefenden

we wat finishes. Wel leuk als ik eindelijk Sebas eens kan afsnijden en eerder kan aantikken ☺! Het water was heerlijk warm: zo'n 27 graden, terwijl de boventemperatuur richting de 45 graden ging.

Voordat het tijd was voor de lunch, hadden we nog een paar uur over. Sebas en ik besloten een dvd te gaan kijken op de kamer. Het water dat we dag ervoor al hebben gekocht, was al weer op, zodat Ben en mijn moeder nog wat water gingen kopen.

Na de lunch was het tijd voor de rust. Bij de mannen op de kamer heeft Ben geslapen en Sebas niet, volgens mij was dat niet geheel de bedoeling??!!

Ook 's middag hebben we nog even gezwommen in de rivier, om daarna naar de "technical meeting" te gaan. Spanjaarden die Engels proberen te spreken is toch best een raar gehoor. Gelukkig hadden deze Spaanse mensen niet echt boeiende informatie te vertellen en was de scheidsrechter een Engelsman en deze was beter te verstaan. Tijdens de briefing was ons niet geheel duidelijk geworden of we nou wel of niet drinken vanaf de kant mochten nemen. Van tevoren was ons bekend dat we geen drinken van de kant mochten krijgen, maar door de warmte had de scheidsrechter besloten om één voedingsponton in te stellen.

Aan het eind van de briefing liet hij ons ook nog even weten dat hij het verplicht stelde dat alle zwimmers met een badmuts zwommen. Op zich geen probleem zou je zeggen, maar het moest een badmuts zijn met het land waarvoor je uitkwam erop. Toen hadden wij een probleem....Ik had mijn badmuts die ik vorig jaar had gekregen toen ik naar de EJK ging, meegenomen. Sebastiaan, die zijn hoofd kaal had geschoren, had geen badmuts meegenomen, omdat hij van plan was zonder te gaan zwemmen. De scheidsrechter was echter onverbiddelijk en bleef bij zijn standpunt: we moesten met badmuts zwemmen. Ik had nog wel een reserve badmuts mee, waar Sebas mee kon zwemmen, maar daar stond geen Nederlands vlaggetje op! Uiteindelijk ontstond het idee om deze witte Rapido-badmuts om te keren en aan de binnenkant "NED" te schrijven.

Hiermee ging de scheids akkoord. We stonden toch wel erg voor aap. Alle andere landen krijgen namelijk voor deze wedstrijden een heel kledingpakket van hun sportbond. We hadden helemaal niets gehad van de Bond en ook moesten we de reis en het hotel nog eens zelf betalen. Je slaat toch wel behoorlijk een flater als land als je je zwimmers niet eens een badmuts geeft! Het was voor ons zo belachelijk voor woorden, dat we de gehele

avond er nog ontzettend melig over waren! Ik
hoef u ook niet te vertellen wat het onderwerp
tijdens het avondeten was!

Na nog even buiten gezeten te hebben, waar
het nog steeds ruim dertig graden was,
besloten we om naar bed te gaan. Morgen was
het immers zo ver: onze eerste Europa Cup
wedstrijd!

We moesten vroeg opstaan, de start van de
wedstrijd was al om 10 uur en daarvoor
moesten er nog allerlei andere dingen
gebeuren. Allereerst kregen we onze nummers
op onze schouders en handen geschreven.
Voor ons kwam daar natuurlijk ook nog het
beschilderen van de badmuts bij! Ben heeft er
een waar kunstwerk van gemaakt! Dus wil je
een badmuts met Nederlandse vlag? Ga naar
Ben!

Ik had nummer 37 en Sebas nummer 20.

Grappig genoeg is dit ook het nummer dat hij
deze zomer in Nederland zal dragen.

Daarna was de presentatie van de
deelnemende landen aan de beurt. Van Sebas
kreeg ik de eer om achter de Nederlandse vlag
aan te lopen. Al weten de Spanjaarden niet
helemaal hoe onze vlag eruit ziet: hij zat
verkeerd om, de blauwe streep zat boven.
Beetje knullig....

De heren mochten als eerste van start. Sebas
had er zin in, en lag de eerste honderd meter
voor op. Maarja, de wedstrijd was 10 km en
geen honderd meter... Hij kon de kopgroep net
niet volgen en de groep erachter zwom te
langzaam voor hem, hierdoor heeft hij bijna de
gehele race in zijn eentje gezwommen.

Vijf minuten na de heren mochten ook wij van
start. Ik vond zelf dat ik een prima start had, ik
lag dan ook na de start lekker in de groep. Één
Russisch meisje ging er meteen vandoor, maar
de rest bleef tot 4,5 km bij elkaar. In het begin
van de wedstrijd had ik steun van Ben die in
het bootje naast ons vaarde, later bleek dat hij
ook heeft geschreeuwd, maar daar heb ik
allemaal niks van meegekregen!

Bij het keerpunt op 4,5 km stond mijn moeder
op het ponton om ons van drinken de voorzien,
maar zowel Sebas als ik wilde niet. Ik wilde
niet omdat ik bang was dat als ik zou stoppen,
ik niet meer bij de groep zou kunnen komen en
de rest alleen zou moeten zwemmen. Sebas
had gewoon geen trek in drinken. Eigenlijk
meteen na het keerpunt viel de groep uiteen
en kwam ik in een groepje van vier te liggen: 2
Duitse meisjes, een Française en ik. Één van
de Duitse moest ook af haken zodat we de rest
met zijn drieën hebben gezwommen. Ik heb
een hele tijd kopwerk gedaan, maar op een
gegeven vond ik dat een ander aan de beurt
was. Het was duidelijk dat de Duitse zo door
haar coach vanuit de boot werd gecoached dat

zij niet voorop wilde en dus de Française aan
de beurt was.

In de eindsprint kon ik beide meisjes niet aan
en werd ik 13^e in een tijd van 2 uur 9 minuten
en 33 seconden. Dit was elf minuten sneller
dan dat ik ooit op een tien kilometer heb
gezwommen! Sebastiaan was ondertussen
natuurlijk ook al lang gefinished: 2 uur en 1
minuut (17^e). Ik vond het erg leuk om te zien
dat ik nu bij (of zelfs voor) mensen lag, waar ik
op de EJK vorig jaar nog 5 minuten (op de
5km) achter was! Ik kan echt wel merken dat
de extra trainingen die ik dit jaar ben gaan
doen effect hebben gehad!

Na het uithijgen (ik was echt kapot!), de lunch
en de douche zijn we in de bus naar het
centrum van Sevilla gegaan. Ik vind het toch
opmerkelijk dat je daar voor 1 euro zolang in
de bus mag zitten als je wilt! Als je overstapt
moet je wel een nieuw kaartje kopen, maar
dan nog is het veel goedkoper dan bij ons!
Misschien een idee voor het oplossen van het
fileprobleem??

We hebben Sevilla te voet en in een City-tour
busje bekeken. Maar eigenlijk was het veel te
warm om iets te doen: de temperatuur was
inmiddels opgelopen tot boven de vijftig (!)
graden! En voor degenen die het niet geloven:
we hebben foto's gemaakt van de
thermometers....

Toen we terug waren in het hotel, hebben
Sebas en ik nog even gezwommen in de rivier.
Nouja, meer dan een beetje dobberen was het
niet hoor! Maar wel lekker om af te koelen.
De volgende dag moesten we vroeg op: ons
vliegtuig vertrok al half 8 richting Barcelona.
Met een busje van de organisatie werden we
om zes uur naar het vliegveld van Sevilla
gebracht. In het vliegtuig gingen we met z'n
allen terug naar de kleutertijd: we gingen de
The Incredibles kijken op de mini dvd-speler
van Sebas. Volgens mij vond Ben het niet altijd
even interessant, want zijn ogen zaten toch
heel vaak dicht!

Op Schiphol aangekomen, moesten we nog
vrij lang wachten op onze koffers. Ook nu
weigerde Sebas te zwaaien naar zijn ouders
die achter het glas op hem stonden te
wachten. Wij hebben daarom met zijn drieën
maar extra uitbundig gezwaaaid....

Mijn vader stond ons ook op te wachten en
nadat we Ben naar huis hadden gebracht,
konden ook wij ons huis in Velsbroek weer
betreden.

Al met al kan ik stellen dat ik geweldig heb
genoten deze vier dagen, het kost wat centen,
maar je krijgt er wel wat voor terug!

Evelien Sohl

Zestien jaar lang het leukste weekend gemist?

PINKSTERKAMP 2005

Nu ik, met mijn nog slaperige hoofd, dit stukje schrijf kan ik wel zeggen: ja, ik heb 16 jaar lang het leukste weekend van het jaar gemist: Pinksterkamp.

Vrijdagmiddag half vier in de auto, file, file, file, om een uur of zes aangekomen in Zuna, camping "t Mólke". Snel mijn tentje opgezet (Felix en Mick hadden daar wat meer moeite mee, zonder haringen...), een klein koepeltentje waar ik niet zo veel in zou gaan slapen.

Om negen uur werden de groepen ingedeeld: Renate, Raymond, Edwin, Irina, Maud, Felix, Stefan en Stefanie waren mijn ploeggenoten. Even daarna begon het eerste spel, en jawel, meteen was je nat. Spons-huppen, met een natte spons tussen je knieën naar de overkant. Het nachtspel startte rond een uur of elf. Eerste aanwijzing: "Het tweede kleinkind van wijlen Koningin Juliana". Zoek het maar uit... De kaart die Raymond 'toevallig' had gekocht - € 3,50 - bleek veel meer waard te zijn ☺. De Prins Mauritsstraat was snel gevonden. Daarna kwamen nog 7 aanwijzingen. Na 8 posten, 3 keer aanbellen midden in de nacht, 2 blaren, 4 uur en 15 à 20 km later waren we terug op de camping. En toch was het hartstikke leuk.

Nog een paar uurtjes slapen en op naar de volgende dag. Er stond o.a. volleybal op het programma. Mijn team, inmiddels "de Toppers" geheten, won de eerste drie wedstrijden. De laatste konden we niet winnen, o.a. door Charles Jansen die - vanwege zijn lengte - een goed blok vormde aan het net. Uiteraard was het er niet minder gezellig om. 's Avonds tijd voor het tweede nachtspel; Scary MasterMind. Iedere ploeg kreeg 2 blaadjes met een heleboel keer zes vakjes. De bedoeling: vind de acht posten in het bos, laat de vakjes kleuren en ren terug naar de centrale post met Linda Lammers & Niels Rookhuizen om het te laten controleren. En dat geintje een keer of twintig...

Zondagmorgen begonnen we met een ontbijtspel. De leiding had blijkbaar geen tijd gehad voor een eigen ontbijt, want wie op hun tafel het eerst een pannenkoek met jam, een beschuitje hagelslag en tosti ham-kaas kon neerleggen had gewonnen.

De leiding stuurde vele tosti's terug omdat ze niet bruin waren, John die zelf zijn tosti de lekkerste vond was het er niet mee eens. Protesten werden - zoals altijd - niet gehonoreerd.

Zondag stond de GPS-wandeling op het programma. Elke ploeg kreeg een GPS-apparaatje mee, dat gaf aan of je Noord, Oost, Zuid of West moest lopen. Een originele oplossing voor het derde loop/wandelspel ☺. Tijdens de wandeling kwamen we twee posten tegen die heel uiteindelijk heel dicht bij elkaar bleken te liggen. We hadden dus veel minder kunnen lopen.

En dan tijd om met je gezicht eerst in een bak met water te duiken, dan een bak met yoghurt (haal daar een ballonnetje uit) en als laatste een bak meel (haal daar een kermisfluitje uit). Probeer dan maar eens met je ballonnetje op het fluitje te blazen, knap lastig. Het meel/yoghurt zat maandag nog in mijn haar. Ook prachtig was super-pictionary. Ed, die van mij een 10 krijgt voor zijn tekenkunsten met een potlood van 3 meter (!), heeft daar goed punten voor ons gescoord. Grappige woorden tijdens het raden, zoals

frikadellentrekmuurautomaat, waren er veel. En dan zondag avond na de barbecue (die overigens heerlijk was, dikke duim voor de koks!) de Bonte Avond. Gepresenteerd door Milo en Saskia, die Tooske en Reinout van Idols waren. Milo kreeg iedereen meteen aan het lachen met zijn hoge stemmetje, zelfs Reinout hield het niet meer.

Zelf vond ik de Dode Grutto de beste van alle uitvoeringen met een prachtig rapnummer op de muziek van "Mijn feestje".

Wij hadden het nummer "Over de Top" van Gerard Joling, René Froger en Gordon:

♪ Speel met je leven, ga op pinksterkamp ♪

♪ Het is maar zo kort dus geniet maar van elke kramp ♪

♪ En het gelul komt toch altijd ♪

Het was een geweldig gezellige en humorvolle avond.

Maandagochtend was Tom de held van het team van John, de Baksteentjes. Opdracht: trek één teamlid zoveel mogelijk kleren aan in 5 minuten. Om te zien wie het meeste kleren aan had moest van elk team degene met de kleren één voor één een kledingstuk uittrekken. Toen er nog 2 jongens in hun onderbroek over bleven, aarzelde hij niet. Want een onderbroek was toch immers ook een kleding stuk?! Johns team haalde zo 10 punten binnen.

En ja, we moesten natuurlijk een keer goed nat worden: buikglijden! Een groot blauw zeil vol met groene zeep en water, lekker glad.

Rennen, springen, glijden, proberen op te staan, bekertje water pakken en terugrennen. Daarna kwam het eindspel. Dat was/waren zes verschillende spellen die je met je groep allemaal gedaan moest hebben.

Brancard/golfballen-race, super-dobbelen, hoofd-voetbal en nog drie andere. Het ging er om wie het eerste klaar was, dus moest je slim uitkiezen waar je heen ging.

Uiteindelijk op de gedeelde 3^e plaats beland.

Ach, die plaats is helemaal niet belangrijk...

Het was een fantastisch weekend. Mijn eerste keer, maar ik krijg bijna medelijden met de mensen die het gemist hebben... Dus doe dat niet nog een keer, pak je agenda en noteer: 4 en 5 juni 2006 Pinksteren: PINKSTERKAMP 2006!

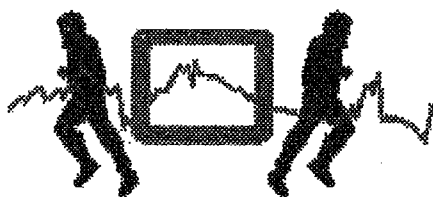
Het is, als ik dit stukje schrijf, gelukkig nog maar 380 nachtjes slapen...

Peter Sohl



verzekeringen & financiële diensten
N O O R D B O R G H

Boval 
Financieel vakmanschap



MONITORED REHAB SYSTEMS

BTB

Promotionele Textiel

Tel: 023-5274219

Fax: 023-5275107

- ✓ Textielgroothandel
- ✓ Bedrukken
- ✓ Borduren
- ✓ Ontwerpen

- ✓ Styling
- ✓ Relatiegeschenken
- ✓ Golfitems & Gifts
- ✓ Voorraadbeheer & Opslag

Leverancier van:

Burberry - Besco - Cutter & Buck - McForsum - Topfite - Volijk - Wilson - Maxfli - Nassau

BINGERWEG 18J - 2031 AZ HAARLEM - www.btbpromotioneletextiel.nl



Ruim 200 (beroeps)opleidingen en cursussen in de regio

Het Nova College verzorgt middelbare beroepsopleidingen Economie, Techniek, Zorg & Welzijn en onderwijs voor volwassenen.

In de regio IJmond, Haarlem, Haarlemmermeer, Amstelveen en Duin- en Bollenstreek bieden wij meer dan 200 opleidingen en cursussen voor particulieren en bedrijven.

Ruim 14.000 cursisten vanaf 16 jaar volgen bij ons een opleiding.

Pinksterkamp 2005

Volgend jaar weer!

Normaal gesproken, rond deze tijd van het jaar zie ik mijn vriendin (Karen Doesburg Smits) altijd met haar plunjezak en de tent op een vrijdagmiddag de deur uitlopen. Drie dagen later, na een doffe klap, vind ik haar dan als een uitgedroogde tomaat terug tussen de kranten op de deurnat. Ze wil dan heel enthousiast uitleggen wat er is gebeurd, maar uit haar schorre keel komen dan alleen maar hoge piepende geluiden. Strompelend verplaatst ze zich dan naar de huiskamer om daar als het ware één te worden met de bank. In haar haar zitten dan graspollen, takken, waterplanten en tentharingen. Ze heeft dan een licht krankzinnige, verwilderde blik in haar ogen. Na een kopje thee komt ze dan een beetje tot rust en vertelt ze wat 'die lijers van de PKC (pinksterkampcommissie)' nu weer hadden bedacht.



Dit jaar piekte mijn nieuwsgierigheid, en dacht ik mezelf eens te onderwerpen aan de licht sadistische (maar hard werkende) meesterbreinen achter het beruchte Pinksterkamp. Een ontgroening, en tegelijkertijd een soort sociale shocktherapie voor een verlegen jongen zoals ik. Karen heeft me verzekerd dat er nog meer rustige, verlegen jongens zouden meegaan, zoals Milo. Maar als aankomend journalist moet ik toch leren om goed te kunnen anticiperen op vreemde situaties. En vreemd was het zeker!

Nieuw dit jaar:

- **AARDBEVINGEN:** Diverse kampeersers op het veld hebben in de nacht van zondag op maandag aardbevingen gevoeld en gehoord in Zuna. Scheerlijnen zijn gesprongen en er zijn overal haringen uit de grond getrild. Het epicentrum van de beving lag één meter naast me te ronken in onze tent. Karen en ik hebben deze beving Maud genoemd.
- **HUISMAN:** Hans gaf het goede voorbeeld en hij benadrukte dit jaar in wat voor tijden we leven. Edith was dit jaar voor het eerst actief deelnemster. Hans bewoog zich meer in, en rond de eigen caravan. Daar verzorgde hij de kids, hij kookte, en zorgde dat alles op rolletjes verliep in huize Goossens. Dit alleen tot grote teleurstelling van Milo die vond dat de catering hierdoor achteruit gegaan was. Desondanks klasse Hans!!!
- **GEEN SPIJKERBROEKHANGEN:** Helaas, het meest geliefde evenement (bij de toeschouwers) kon dit jaar niet plaatsvinden. Het riool van de camping was eerder deze week overstroomd waardoor het water zwaar vervuild was. De leiding was bang dat de deelnemers misschien hard terecht zouden komen op de korst van de sloot waardoor het onderdeel geschrapt is.
- **BUREN:** Wegens een fout in de administratie van de campingeigenaar, was een deel van het veld al uitbesteed aan andere kampeersers. De samenwerking is rustig verlopen en we hebben verder geen last van elkaar gehad. Zeker nadat deze mensen door een slimme positionering van de Rapido-tenten volledig ingesloten waren tussen onze tenten en de sloot.
- **OPKOMST:** De leiding heeft te kennen gegeven dat ze verrast was met het aantal deelnemers. Met name de hoeveelheid 'aanhang' is gestegen t.o.v. de afgelopen jaren. Vorig jaar waren de zes groepen ongeveer zes man groot. Dit jaar waren ze minimaal* acht man sterk.

(*Minimaal: Als een onderdeel om de snelste tijd ging, en iedereen uit elk team moest één keer rennen, dan kon een team met 9 leden soms uit 8 leden bestaan.)

Als Vanouds

- **SCHEIDS:** In het rijtje Pierluigi Collina en Anders Frisk, hoort natuurlijk ook de naam Coos Romeijn. Bij het volleybal turen zijn haviksogen onverstoortbaar over het veld. Onbuigzaam, een juist oordeel en een heldere visie zijn zijn trademarks. Je kunt op je kop gaan staan, maar niets brengt deze man van zijn apropos.

- BLAREN: De gebruikelijke blaren tijdens het PK waren dit jaar opmerkelijk vroeg. Al op zaterdagochtend konden de eerste vochtbuilen worden doorgeprikt.
- PUNTENTELLING: Wachten, wachten en nog eens wachten op die uitslagen. Telkens weer wordt er in het geniep door de leiding overlegd wat de uitslag zal zijn, met als enige doel om de teams in het klassement zo dicht mogelijk bij elkaar te houden. Vervolgens wordt de puntentelling eindelijk bekend gemaakt. Vaak met een stalen gezicht, alsof er gewoon eerlijk is geteld. Het is aan de leiding zelf of ze dit toneelstukje telkens weer willen opvoeren. Wel zou het gênant zijn wanneer ze daadwerkelijk zouden denken dat er ook maar iemand op de hele camping rondloopt die er na al die jaren pinksterkamp nog intrapt.
- KIKKERPLANKJES: De uitvinders van deze eenvoudige martelwerktuigjes (Ad en John) hadden al jaren, samen met hun uitvinding, moeten branden in de hel. Ieder jaar opnieuw worden de plankjes weer uit de kast gehaald. Troost is misschien dat ook de uitvinders inmiddels hun eigen creatie vervloeken.
- ONENIGHEID: Niels en Dick blijven elkaar tegenspreken. Wat van de één wel mag, mag van de ander niet. Wel zorgt dit ervoor dat je bij de spellen extra mogelijkheden hebt binnen het vals spelen, aangezien je twee interpretaties van de regels naar eigen wens kunt opvatten.
- 'KAN JE WEL, HË! SLAAN NAAR ZO'N KLEINTJE!' Elke prachtige smash of succesvol geslagen bal tijdens het volleybal wordt standaard door de tegenstander beloond met deze opmerking. *Echt* goed kun je het nooit doen.
- SPIERPIJN: Wie geen spierpijn heeft na het pinksterkamp, liegt, of heeft gewoon niet fanatiek genoeg meegedaan. Spierverslappers, Tijgerbalsem, en pijnstillers zijn altijd volop in gebruik na het PK. Indien je iemand telefonisch wilt bereiken na het PK, moet je altijd de telefoon 10 keer over laten gaan voordat iemand naar de telefoon gekropen is.
- MOPPEREN: Monotoon gemurmel vanaf de rand het veld. Immer mopperende geluiden bij alles wat ademt en beweegt vanuit een klapstoel. U hoort het al: Ome Piet was ook weer van de partij. Commentaar en waardeoordelen bleven niemand bespaard. Natuurlijk met als enige doel om zijn kleinzoon naar de overwinning te jammeren.
- ORIGINELE GRAPPEN: Ook deze bonte avond klaagde Robbie Bruins over gebrekkig originele grappen. Ze zouden allemaal over hem gaan. Terecht pareerde Milo met de vraag of Rob dit niet de laatste anderhalve eeuw over zichzelf had afgeroepen. Robbie stelde voor dat we misschien een keer een ander onderwerp konden nemen. Na een kort moment van stilte, barstte de hele tent in lachen uit om dit voorstel.

Thema

Hoewel er officieel geen thema is bij het pinksterkamp, viel het iedereen op dat het wandelgehalte dit jaar erg hoog lag. Verspreid over het hele kamp is er naar schatting toch wel 35 kilometer gelopen; een hele sportieve prestatie voor sommige deelnemers. Voor de kleinere deelnemers was dit wellicht een tikje aan de zware kant.

"Volgens mij kan deze Pinksterkampcommissie zo door binnen de nieuwe startgemeenschap voor wandelafdeling. Ik heb nog geen water gevoeld en ben volledig voorbereid op de Vierdaagse van Nijmegen.", aldus John Machielsen.

De regels

Zes teams strijden in vier dagen, in verscheidene absurde opdrachten om de befaamde 'Pinksterkampbokaal'. Ik zou graag wat meer invulling geven aan deze rubriek, maar voor zover ik het heb ervaren als groentje, is er maar één regel, namelijk:

- *Robbie Bruins zal het pinksterkamp niet winnen.*

Naast dat iedereen uit alle teams zijn volle medewerking verleent om deze heilige regel te handhaven*, zijn er enkel richtlijnen.

De richtlijnen worden bepaald door de leiding. Als alle teams zich aan een richtlijn houden, dan is dat een slecht teken voor de teams. Dit betekent namelijk dat de teams niet genoeg hun best hebben gedaan om vals te spelen. Alle richtlijnen die opgelegd zijn door de leiding, mogen door de teams naar eigen wens zo gunstig mogelijk geïnterpreteerd worden

(In 1997 en 2001 is deze grondwet van het pinksterkamp niet nageleefd, en was Robbie de winnaar van het kamp. Acute ontblinding van het pinksterkabinet (al dan niet zelfstandig uit schaamte) is dan meestal het onherroepelijke gevolg)

Mijn eerste indruk

Wow! (uit de grond van m'n hart) Een vereniging met geschiedenis en met een ziel! Wat een hartelijkheid en wat een warmte. Overal in Nederland dunnen sportverenigingen uit of ze verdwijnen zelfs omdat de jeugd meer tijd achter de computer zit, en omdat de laatste overgeblevenen op een club elkaar niet meer kunnen motiveren. Maar tijdens dit kamp zag ik geen enkel spoor van zoiets dergelijks.

Iedereen accepteert elkaar en er zijn geen buitenstaanders. Jonge deelnemers, oude deelnemers, passief of actief; het was gewoon een grote harmonieuze groep. Genoeg opofferingsgezinde vrijwilligers om de fakkel te dragen, en sterk potentieel om diezelfde fakkel aan over te dragen. Ik zou er haast sentimenteel van worden. Tjonge, wat een goede sfeer!

De Teams

Op vrijdagavond om 9 uur, kort voor de speurtocht, werd de indeling van de zes teams bekend gemaakt. De namen van de teams zijn door de teamleiders op zaterdagochtend bekend gemaakt.

De Baksteentjes

Aan het hoofd: John Machielsen

De helden: Mariska, Annemiek, Kokkie, Sebastiaan, Mees, Tom, Ritchie en Clifford

Motto: "Al sla je me hartstikke dood." (John)

De oorsprong van deze naam ligt verspreid over de gehele oppervlakte van Rijssen. In de zoektocht naar de Baksteenstraat tijdens de speurtocht, is elke uithoek van Rijssen door dit team in kaart gebracht. De hint die het team naar de post moest leiden (een baksteen) bleek lastiger dan voorspeld. Naast de Jan Steenstraat en de Steenakkerstraat, bleken er ook in de rest van Rijssen veel bakstenen te zijn. Hoewel veel kinderen staan te springen om bij John in het team te mogen, was de 8-jarige Tom niet tevreden over de samenstelling. "Nou, hier gaan we niet mee winnen!", was zijn eerste indruk nadat de indeling bekend was gemaakt.

J.R.F.C. '05

Aan het hoofd: Karen Doesburg Smits

De helden: Milo, Mario, Marco, Joyce, Floris, Britt, Arjan en Chantal

Motto: "Meer nemen dan geven." (© John Machielsen)

Voluit gespeld de-Jan-en-Rolinde-Fanclub. De kaart van Rijssen, die van eminent belang was voor het winnen van de speurtocht is door deze twee inwoners van Rijssen geleend aan dit team. Dit team had het fatsoen om (tussen de spellen door) de volgende dag terug te gaan naar het behulpzame echtpaar met een bos bloemen.

Verder is dit de mobiele brigade. Al tijdens de speurtocht bleek dit verreweg het meest interactieve team. Met een gemiddelde van 2,3 mobiele telefoon per persoon lijkt J.R.F.C. '05 het meest geschikt om alle lastige vragen met een paar drukken op de knop op te lossen. Milo leegde alleen al tijdens de speurtocht moeiteloos twee accu's.

De Toppers

Aan het hoofd: Renate Haack

De helden: Raymond, Edwin, Maud, Irina, Stefan, Felix, Peter en Stefanie

Motto: 'Met hart en ziel de titel verdedigen'

Renate is tweevoudig titelverdedigster. Twee jaar terug werd zij als deelnemster met haar team kampioen en vorig jaar werd zij als leidster kampioen. Eens kijken of we dit jaar wederom de bokaal op de schouw van (het nieuwe) huize Bruins kunnen krijgen.

Ook dit jaar weer een ijzersterke formule. Het stille, maar ó zo sluwe meesterbrein van Renate, met in de rug genoeg spierkracht om bergen te verzetten. Op papier weer een zekere titelkandidaat. Bij de indeling deden zich geruchten de ronde dat dit team bevoordeeld zou zijn. De PKC heeft laten weten dat wanneer dit het geval zou zijn, dit alleen gedaan was om het team van Renate sterker te maken dan dat van Robbie.

De Flierefluiter

Aan het hoofd: Esther van Hoven

De helden: Stefan, Jeroen, Rosanne, Lianne, Suzanne, Merlijn, Cock en Tom

Motto: "Al fluitend over de finish"

Samen met Charles is Esther dit jaar voor het eerst teamleidster. Esther kon zeggen dat bijna alle teamleden vreemden voor elkaar waren. Ook dit team lijkt over genoeg krachtpatsers te beschikken om wellicht de titel te pakken. De teamleidster wist te vertellen dat we hier te maken hebben met een echte diesel (later bleek dit een turbodiesel). Volgens haar zal dit team gaan pieken zodra de leden elkaar beter leren kennen en daarmee de samenwerking zal gaan bloeien.

De Dooie Grutto

Aan het hoofd: Robbie Bruins

De helden: Ad, Mick, Jill, Frits, Jordi, Elles, Aaron en Max

Motto: Hoezo verliezen??

Gepoetste kisten, lijfstraffen en een helder stramien. Opnieuw is de militaire discipline van Robbie weer van de partij. Onder de ijzeren vuist van Robbie worden de leden van dit team tot ondenkbare fysieke prestaties gedreven. De verwachtingen zijn dat dit peloton tegen het einde van het pinksterkamp perfect synchroon in driehoeksformatie kan marcheren. Tegen de grondwet van het kamp in, zal Robbie dit jaar wederom proberen om de pinksterkamp-bokaal op *zijn* nachtkastje te krijgen. Teamlid Frits was echter niet geïmponeerd door de militaire verschijning van Bruins. Hij reageerde op Robbie in vol ornaat met de exacte woorden: "Zo, hij is zeker nog even langs de dump geweest voor wat ouwe legerkleding." (Auw)

De naam van dit team is ook bedacht tijdens de speurtocht. Het overleden diertje is onderweg naar de laatste post (de straat die 'Grutto' heette) gevonden. Als een morbide mascotte is het lichaam van het beestje de rest van het kamp bij het team gebleven.

De Gouden Rakkers

Aan het hoofd: Charles Jansen

De Helden: Edith, Max, Sander, Iris, Wesley, Martijn, Saskia en ik

Motto: "Eerlijkheid... levert geen ruk op."

Er waren teams met fysieke kracht, bij andere groepen lag de nadruk meer op de bovenkamer, en er waren teams die het moesten hebben van uiterlijke schoonheid. Maar hoezeer ik het ook zou willen om bescheiden te zijn, gebiedt de objectiviteit mij te zeggen dat geen van de teams in alle bovengenoemde opzichten zo goed vertegenwoordigd was als de Gouden Rakkers. En met de lengte van Charles staken we niet alleen inhoudelijk, maar ook lichamelijk met kop en schouders boven de rest uit. De reden voor de naam ligt in de wildplasserij van Charles en mij tijdens de speurtocht. Alsof we bang waren om de weg terug niet meer te kunnen vinden, hebben we stelselmatig elke boom in Rijssen geel gemarkeerd.

Het zevende team (De passieve deelnemers)

Tijdens het pinksterkamp ben ik tot de conclusie gekomen dat er niet zoiets bestaat als een passieve deelnemer. Voor een ieder die actief deelnam, was er wel een 'passieve' deelnemer die het eten voorbereidde*. Tevens zijn er een hoop passieve deelnemers geweest die hebben gefungeerd als posten bij de spellen. Velen van hen verkleumd, soms binnensmonds vloekend, wachtend met een viltstift in een struik op een 'actieve' deelnemer. Ook de arbitrage bij het volleybal kwam uit de 'passieve' hoek. Sommigen schreven teksten voor de bonte avond en verzorgden de choreografie of de kleding. Anderen vormden een achtergrondkoor of stonden bij de barbecue. Kortom, het woord 'passief', zoals gebruikt in 'passieve deelnemers', doet de groep weinig eer aan. Want zonder hun inzet, is er geen pinksterkamp.

(*Als de redactie het niet schrap wil ik hierbij nogmaals mijn dank betuigen richting mijn eigen pinksterkamp-pleegouders, Coos en Wendy Romeijn, hoewel ik flink heb verzaakt bij het halen van mijn consumptie-quotum. Na eerst op te scheppen over watvoor grote eter ik wel niet ben, heb ik ze aan het eind van het kamp laten zitten met vijf broden. Sorry en reuze-bedankt!!!)

De Leiding

De organisatoren: Dick Verburg, Niels Rookhuiszen, Linda Lammers, Nicole Klok en nieuwkomer Martin te Focht.
Bijzondere bijdrage: Wim Helmsing, de barbecue-crew en alle posten.
Motto: "Leiden is laten lijden."

Er mag niet onderschat worden wat er allemaal bij komt kijken om een pinksterkamp in elkaar te draaien. Om het kamp gestroomlijnd te laten verlopen, is een hoop bloed zweet en tranen nodig. Juist daarom is het volgens Ad zo ontzettend jammer dat de PKC er ondanks al die moeite ook dit jaar niet in is geslaagd om iets origineels te bedenken. De creativiteit binnen de leiding was wederom van ongekend laag niveau. Een beetje meer inzet op dit gebied zou in de aankomende jaren erg op prijs worden gesteld.*

Voor de rest kan worden gezegd dat deze hard werkende groep mensen hartelijk wordt bedankt voor al hun inzet. Ik denk dat ik namens iedere PK-ganger mag spreken wanneer ik zeg dat ze het wederom tot een groot succes hebben gemaakt.

Ze hebben te kennen gegeven dat zij ook volgend jaar in gelijke samenstelling de organisatie voor hun rekening zullen nemen. De gelederen zullen versterkt worden door Jordi Landman, en zijn steun en toeverlaat Jeroen (vanwege zijn vooruitziende blik).

(*Inhoud van deze alinea afkomstig van Ad Lindeman)

Vier geweldige dagen

Vrijdag

Zuna? Hoofdstad van een Afrikaanse deelstaat? Fout. Het is een klein plaatsje in de omgeving van Almelo, hoewel vrienden van Esther aan haar vroegen of ze naar het buitenland ging. Samen met Esther, Maud en Karen in onze kleine Volkswagen Polo richting de Duitse grens. Maud wist dat we erg krap zaten qua bagageruimte, maar om nog even te stangen kwam ze samen met haar broer naar beneden die, naast de tas die ze zelf droeg, ook nog twee koffers droeg. Uiteindelijk bleek maar één koffer mee te hoeven. Erg leuk Maud!

Eenmaal aangekomen, eerst een rondje vreemde gezichten. Na een kort schietgebedje voor mooi weer, vlug de tent opgezet. Wist ik veel dat geen enkele 'actieve' deelnemer het droog houdt tijdens het pinksterkamp. De medekampeerders op het veld leken meer geïrriteerd met onze aanwezigheid dan andersom, en dat terwijl ze nog geeneens kennis hadden gemaakt met 'Milo bij nacht'. Het mocht de pret niet drukken.

Eerst een heerlijke varkenshaassaté bij de familie Romeijn verorberd, en toen oneerbiedig vroeg van tafel om kennis te maken met mijn teamgenoten. De eerste opdracht van het kamp was een speurtocht in plaats van de gebruikelijke dropping. Als ik de reacties van de vaste PK-gangers goed heb geïnterpreteerd, was dit een goede keuze.

Acht posten waren verspreid over heel Rijssen. Wim had in mijn ogen als post de slimste aanpak van allemaal. Terwijl andere posten vaak urenlang in afgelegen straatjes in hun auto aan het verstijven waren, zat Wim heerlijk onderuitgezakt met een pilsje voor zijn snufferd op een verwarmd terras. De meest ongelukkige post, was die van Ali en Nancy Haack. Toen zij nietsvermoedend in hun auto zaten, had de bewoonster van het huis waarvoor de auto geparkeerd was, de buurman gebeld met de boodschap dat er twee verdachte kerels in het donker in een auto voor de deur zaten. Toen de buurman een kijkje kwam nemen, was het misverstand gelukkig snel opgehelderd. De bedoeling was om met je team van post naar post te gaan. Bij elke post kreeg het team een nieuwe aanwijzing om de volgende post te vinden. Hetgeen niet zonder de nodige omwegen en oponthoud is verlopen.

Twee teams streden om de titel 'kilometervreter 2005'. Een van de aanwijzingen was een Latijns kruis met daarop de datum 1-9-1666. Volhardend zijn door het team van Robbie alle drie de begraafplaatsen in Rijssen afgestruind in hun zoektocht naar die ene grafsteen met daarop de genoemde cijfer combinatie. De grafsteen, die bedoeld werd met de hint, lag echter 150 kilometer verderop in de Grote Bavokerk in Haarlem. Daar werd op 1 september 1666 Frans Hals begraven. De Frans Halsstraat in Rijssen lag op 5 minuten loopafstand van het punt waarop de hint was verkregen. Wellicht was het handig geweest om de vraag te stellen hoeveel Nederlanders de graven laten onderhouden van hun 339 jaar geleden overleden voorouders.

Het andere team dat wel hield van een blokje om, was dat van John. Om eerder genoemde redenen hebben ze zichzelf 'de Baksteentjes' genoemd. Een andere bijzondere prestatie tijdens de speurtocht kwam voort uit de overredingskracht van Esther. Zij wist bij een vriendelijke buschauffeuse een gratis ritje te ritselen*. De speurtocht eindigde voor vijf van de zes teams bij de zogeheten Pelmolen aan de noordzijde van Rijssen. De letters voor het verkrijgen van het woord 'Pelmolen' waren door de teams verzameld bij de acht posten. Het team van John haalde na een lange tocht de Pelmolen niet. Het team van Karen won dit onderdeel, en had daarmee de eerste keuze in hun lied voor de bonte avond. Rond half 4 's nachts druppelden de laatste teams binnen op de camping. Voor het team van John is de Pelmolen de volgende dag gefotografeerd zodat ook zij weten hoe deze er uitziet.

(*Bezwaarschriften tegen gepleegde fraude of een onterechte uitslag kunnen worden gestuurd naar Dick.Verburg@interaccess.nl)

Zaterdag

Als mijn ogen bij het openen geluid hadden kunnen maken, dan hadden ze geklonken als piepende deuren in een spookhuis. Ik werd gewekt door Linda met de boodschap dat ik over tien minuten bij het centrale klimrek op het terrein werd verwacht. Ik was stijf als een plank in de benen en ik heb Karen gevraagd om even een steekwagentje pakken en me rechtop buiten de tent neer te zetten.

Het eerste spel van de dag was het sponslopen. Elk team kreeg een emmer met sop. De bedoeling was om de spons in het sop te dopen en om met de spons tussen de knieën naar de overkant van het veld te lopen om daar de spons uit te knippen boven een andere emmer. Het team dat na een vastgestelde tijd het meeste water had verplaatst had gewonnen.

Het klinkt makkelijk, maar het viel best tegen voor degenen onder ons zonder eeltophopingen aan de binnenkant van de knieën. Een stel zwaar vergroeide x-poten was ook een voordeel bij dit nummer. Al snel zag ik links en rechts dat de sponsen steeds hoger tussen de benen werden gestoken en dat er mensen vlug broeken aantrokken om zo gripvlakken te creëren tussen de knieën. De meest inventieve aanpassing die ik heb gezien bij dit onderdeel was het opstropen van de broekspijpen tot net onder de knieën zodat de spons als het ware op de opgerolde pijpen rustte. Ook hoefde er op deze manier geen druk op de spons uitgeoefend worden waardoor deze met zoveel mogelijk water aan de overkant kwam.

Ik kreeg al heel snel het idee dat ik met een totaal verkeerde insteek naar dit kamp was gekomen. Ik voelde me vrij eenzaam in mijn opvattingen over ethiek en eerlijk spel. Overal om mij heen zag ik volwassen mannen en vrouwen vals spelen, en proberen om de andere teams zo sluw mogelijk af te troeven. De geslaagde pogingen werden vervolgens na de spelletjes met een zekere vorm van trots

besproken tussen de teamleden. Het naïeve denkbeeld, over dat ik met eerlijkheid op het PK punten kon scoren, hield zaterdag nog stand.

Even een droge broek aan en toen was er de hockeyrace met brillen gemaakt van plastic bekertjes. In de bodem van de bekertjes zat een piepklein gaatje waardoor nauwelijks iets te zien was. Nadat vooraf alle verzekeringsgegevens waren uitgewisseld, klonk het startsignaal. Voor Karen betekende dit dat ze, om de bekertjesbril op te zetten, eerst haar eigen bril moest afdoen. Ik verbaas me nog steeds dat ze de eindstreep heeft gehaald, en dat ze niet nog steeds ergens wezenloos door Zuna rondloopt als een kip zonder kop.

Vroeg in de middag maakte in kennis met mijn eerste parcours. Een gezamenlijke rupsband, de viemansski, de multibroek en het immer rustgevende zaklopen waren de onderdelen van deze medley. Met name het zaklopen was slopend. De teams met het minste gevoel voor ritme, mochten om de dertig centimeter grashappen.

Om dit onderdeel af te ronden, moest iedereen uit alle teams met de handen op de rug eerst een appel uit een teil water happen, vervolgens uit een bak met yoghurt een ballonnetje vissen met de tanden, en als laatste met het vochtige gezicht een feestfluit in een bak met meel zien te vinden (alles dus zonder het gebruik van ledematen).

De terechte vraag van één van de deelnemers bij dit onderdeel was of er vrijstelling voor dit onderdeel te krijgen was, wanneer je last had van stoflengen. Van de diverse gezichtsmaskers die uit deze opdracht ontstonden, zijn leuke kiekjes te vinden op de site www.rapido82.nl

Nadat de meel en yoghurt achter de oren vandaan waren geboend, was het tijd voor nog een parcours met hierin een zwaar net om onderdoor te kruipen. Het lintje bij dit onderdeel is verdiend door John. Het net was namelijk erg zwaar voor sommige kleintjes, dus deden zij er goed aan om mee te kruipen in de ruimte onder het net, die gecreëerd werd door andere deelnemers.

John kon het niet over zijn hart verkrijgen om de jongere deelnemers zo te zien ploeteren. Vaker dan elk ander Rapido-lid, kroop deze kindervriend onder het net door om zo met zijn eigen grote lichaam het net omhoog te houden. Hieronder ontstond een zee van ruimte waar de meeste kleintjes bijna rechtop konden staan. Op deze wijze heeft hij meerdere kids, niet alleen uit zijn eigen team, naar de eindstreep geholpen. Wat een topper*!

(*Sorry John. Het was niet mijn bedoeling om reclame te maken voor andere teams, maar 'wat een baksteen' klonk zo negatief)

Het voorlaatste spel van de zaterdag zou voor de resterende duur van het kamp een onderwerp van discussie blijven. Sterker nog, de touwtjesrace is nu al een kleurrijk hoofdstuk in de PK-geschiedenis. De bedoeling was om met je team, één voor één zo vaak mogelijk heen en weer te rennen over het veld om touwtjes naar je eigen team te brengen. Eenmaal terug bij het eigen team moesten de touwtjes aan elkaar geknoopt worden om een zo lang mogelijk koord te vormen. Het team met het langste touw zou dit spel winnen.

Een aantal teams had al snel door dat de touwtjes eenvoudig te splitsen, waren zodat er een twee keer zo lang touw geknoopt kon worden. De teams die niet, of te laat tot deze conclusie kwamen, hadden bij voorbaat al verloren.

Nadat de tijd was stilgezet, werden alle koorden uitgelegd om vast te stellen wie de winnaar was. Bij Rob zat het touw echter in de knoop. Met een gefrustreerde ruk probeerde Bruins het touw uit de knoop te krijgen, waardoor het brak.

Als haviken waren Karen, Milo en Martin ter plaatse om de 'koning van de ontkenning'* op heterdaad te betrappen. De leiding was onverbiddelijk, en weigerde het afgebroken deel mee te tellen. De discussie die hierdoor ontstond zorgde voor genoeg afleiding voor Mario om met een schaar het touw van Robbie aan de andere kant ook nog even in te korten, hetgeen Robbie de overwinning kostte. Zijn team verloor op een paar centimeter. Ondanks dat de Gouden Rakkers dit onderdeel hadden verloren, is een eervolle vermelding voor Martijn op z'n plaats. Terwijl andere teamleden volledig uitgeput op de grond aan het uithijgen waren, bleef deze atleet, soms zelfs met twee touwtjes heen en weer rennen.

Het winnende touw was 175 meter lang en er zijn schoenveters, elektradraad, waslijn en uitgerafelde panty's in aangetroffen.

(*Als ik de stukjes van Ad en Milo in de clubkrant goed begrijp, kan Robbie met een stalen gezicht ontkennen dat hij zijn tegenstander heeft aangeraakt, terwijl de stukjes cap en zwembroek tussen zijn tanden zitten en onder zijn nagels uitsteken.)

Na het eten was het tijd voor het nachtspel; het zogeheten Scary Master Mind. Aangekomen bij het bos bleken wij (de Gouden Rakkers) het spel met een man minder te moeten spelen. Onze touwsprinter Martijn was mans genoeg om 'nee' te zeggen. Bij de aanblik van het donkere bos weigerde hij om nog één stap verder te zetten. Het was gewoon te eng. Liever zat hij bij de tent met zijn ouders. Gelijk heeft 'ie! De rest van het team had erg veel respect voor deze kerel die op zijn leeftijd niet bang is om te zeggen waar het op staat.

In het bos waren acht posten verstopt, allen met een eigen kleur viltstift. De bedoeling van het spel was om, net als bij het echte spel Mastermind, continu te pendelen tussen de posten om de geschatte code op papier samen te stellen. Vervolgens konden de groepen terug naar de centrale post bij de ingang van het bos om de code te laten controleren. Elk team mocht deze handelingen net zolang herhalen tot de code klopte. Het team met de meeste gekraakte codes won het spel.

Tussen de posten door, liepen Niels en Wim verkleed rond om de teams het stuipen op het lijf te jagen. Wat hen bij de meeste 6-jarige deelnemers niet lukte, lukte hen bij Esther wel. Toen de creeps plotseling achter een boom vandaan kwamen, schoot Esther samen met Danielle ongeveer tien meter de hoogste boom van het bos in. Het hysterische gegil was door het hele bos te horen. De Flierefluiter zijn de rest van de avond bezig geweest om uit te leggen aan Esther dat het niet echt was.

De bedoeling was dus niet, Leona, om terug te gaan naar de camping, daar je viltstiften te halen, een thermoskan koffie voor de teamgenoten van je zoon te zetten, wat broodjes te smeren voor ze, en vervolgens je picknickkleedje uit te sperren in het bos om daar met het team een anderhalf uur te bivakkeren, en af en toe iemand naar de controlepost te sturen om je kleurplaat te laten beoordelen. Foeil! Foeil! Foeil!

Ik denk dat toen ik dit constateerde, in mijn hoofd het moment van omslag plaatsvond. Naast minachting, kon ik toch niet verhelpen dat ik bevlogen werd door een stukje bewondering voor deze laffe, maar geniale actie. Ik denk dat mijn eerste stukje PK-survivors-mentaliteit hier zijn oorsprong had. In mijn hoofd begon ik na te denken over welke voorwerpen ik volgend jaar zou meenemen. Ik dacht na over hoe ik eerdere opdrachten had kunnen saboteren, en hoe ik misbruik had kunnen maken van een gebrekkige definiëring van de richtlijnen bij de opdrachten. Zo bedacht ik ineens hoe je bijvoorbeeld springend met negen man in een zak naar de overkant kunt komen door bij elkaar te gaan staan, de zak over alle hoofden heen te trekken, en naar de overkant te springen.

Anyway, het vals spelen werd niet voor de volle honderd procent beloond, of het werd niet goed uitgevoerd. De geweldige conditie van Jeroen en Stefan leverde uiteindelijk de overwinning op voor wie anders dan de Flierefluiter. Als een windvlaag passeerden zij efftelijke malen de modale wandelaars. Stefan stond in zijn eentje garant voor vier gekraakte codes. Er waren hele teams die gezamenlijk minder hadden gepresteerd. Klasse jongens!

Eens even kijken, als ik nou volgend jaar Stefan's hardloopschoenen.....emmer water.....

In de nacht van zaterdag op zondag maakten we kennis met de duistere kant van de normaal zo beheerste Charles. We zaten in een kring met een grote groep onder de partytent nog wat na te praten. Na een aantal rondjes drank kwam Charles in het bezit van een fles brandbare gel die normaal gesproken bedoeld is voor fakkels. Toen iedereen even wegkeek had hij omgekeerd een aantal bierblikjes op de grond gezet. Al snel maakte ik me een beetje zorgen om mijn captain.

Charles had de holle achterkanten van de blikjes gevuld met de gel, en in zijn wijd opengesperde ogen fonkelde een vreemde gloed. Hij had een onbekend, afwezig glimlachje rond zijn mond en de rest van de wereld leek even voor hem weg te vallen. Er waren alleen nog vlammen. Hij begon spelletjes te spelen met het vuur. Van het ene blikje goot hij de gel naar het andere blikje waardoor de vlam oversprong. Inmiddels begon ik me ook een beetje zorgen te maken over mijn tent die twee meter verderop stond.

Zijn ademhaling werd zwaarder, het lachje werd een grijns en ik meende een soort ongecontroleerde lach met overslaande stem te horen. Toen hij door zijn buurman in de kring op de schouder werd getikt leek hij te ontwaken uit zijn trance. Hij schudde zijn hoofd en plotseling was hij weer de Charles die ik de voorgaande twee dagen had meegemaakt.

Charles is een aardige vent, maar ik denk dat we er goed aan doen om uit voorzorg in het vervolg de brandbare materialen bij hem uit de buurt houden. Ook denk ik dat het verstandig is om te weigeren wanneer hij in de toekomst ooit aan zou bieden om te helpen bij de barbecue.

Zondag

Het feit dat de partytent van Milo pal voor de ingang van mijn tent stond, had ook deze nacht niet bevorderlijk gewerkt voor mijn nachtrust. Gezellig was het wel! Tot laat in de avond waren de feestgangers opgebleven om onder de partytent te kletsen. Ditmaal was Linda vroeg. We kregen 20 minuten om voor het klimrek te verzamelen.

Toen ik de eerste voet uit de tent zette, betrad ik een paar vierkante meter die het meest weg hadden van de Haarlemmerhout na Bevrijdingspop. Overal lagen bierblikjes, chipszakken, lege flessen, bekertjes en pakken koek in het gras. Hiermee beland ik meteen bij mijn enige stukje *oprechte* kritiek voor dit PK:

Maak gerust kabaal voor mijn tent, maar ruim wel je zooi op, of gooi het voor je eigen tent in het gras zodat je er zelf in kunt stappen in de ochtend.

Mijn excuses voor deze onvriendelijke woorden, maar ik wens gewoon niet als andermans schoonmaker behandeld te worden.

Tijd voor het ochtendspel. In exacte volgorde moesten alle teams de volgende drie dingen bereiden: 1. een pannenkoek met jam 2. een beschuitje met hagelslag* 3. een tosti met ham en kaas. Het was al snel duidelijk dat 'eetbaar' of 'smakelijk ogend' niet tot de criteria behoorden bij de uitvoering van deze opdracht.

De meest smerige werkjes werden in ijtempo aan de jury gepresenteerd, vaak nadat ze door de haast nog een mooie buiteling in het gras hadden gemaakt. Er was een heel culinair menu samen te stellen uit de diverse creaties:

- *Tosti Ham/Kaas in een bedje van helmgras met stukjes ballon*
- *Beschuit met hagelslag, geweekt in bierresten, gespiest op tentharig*
- *Pannenkoek met jam, gegarneerd met sigarettenpeuken en barbequechips*

De Gouden Rakkers waren de winnaars van dit onderdeel. Dit tot grote verbazing van teamleider Charles. Terwijl Charles voor de jurytafel nog vluchtig om zich heen zat te kijken naar waar hij zijn tosti ging scoren, werd er door zijn vrouw Monique een in zijn hand gedrukt. Als een ware professional had zij de opdracht afgeluisterd bij de leiding, waardoor zij allang een tosti klaar had toen het commando gegeven werd. Petje af Monique!

(*Ik denk dat het met muisjes wellicht eenvoudiger was geweest, want ik kreeg dit jaar de indruk dat de beschuit met muisjes al in verschillende tenten klaarstond. Naast het gebruikelijke, in de kroeg gecultiveerde dikke-buiken-gehalte, waren Inez, Heleen, Nicole en Andrea allen zichtbaar dicht voor de eindstreep.)

Omdat sommige onder ons nog knieën over hadden op zondag, besloot de leiding ons te trakteren op nog een wandeling. Ditmaal mochten we op pad met een GPS. Een handheld die twee van de teams aan het begin van de wandeling de verkeerde kant op stuurde.

Daarnaast zorgt dit intelligente apparaatje ervoor dat je na een omweg van 2,5 uur aankomt bij de post die je passeerde toen je net vijf minuten van de camping weg was. Lang leve de techniek! De snelste ploegen waren binnen in drie uur. De ploegen die onderweg nog afscheid hadden moeten nemen van wat gesneuvelde teamgenoten, deden er wat langer over. Nog voor het avondeten kropen de laatste poloërs het veld op.

Voor degenen die niet aan het volleyballen of aan het wandelen waren, was er het onderdeel Super-Pictionary. Met een reusachtige opblaasbare stift moest de ene helft van het team iets tekenen op een schoolbord, terwijl de andere helft van het team moest raden wat er getekend werd. Als hetgeen dat getekend moest worden, werd geraden, kregen de tekenaars een nieuwe opdracht ingefluisterd. Bij de Flierefluïters was iets bijzonders aan de hand. Terwijl Cock bij het tekenen niet meer dan één verticale streep op het bord had gezet, raadde Jeroen dat Cock een opblaaspop wilde tekenen. Aangezien vals spelen geen optie is, kunnen we hieruit alleen maar concluderen dat Jeroen over bijzondere telepathische en/of voorspellende krachten beschikt.

Telkens weer raadde deze Nostradamus bij een paar ongecontroleerde halen van de stift woorden zoals 'ontbijtkoek', Himalaya en 'spijkerpoepen'. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de Flierefluïters dit onderdeel met geen mogelijkheid konden verliezen.

Hindernisparcoursje? Nog eentje dan om het af te leren, laat in de middag. Het hoogtepunt van dit tweede parcours was de Skippyrol. Je moet dit zien als een soort van opblaasbare cilinder van ongeveer 60 cm. doorsnede, met vijf handvaten aan de bovenkant.

Vijf deelnemers, waarvan vier geblinddoekt, moesten gezamenlijk op de Skippyrol naar de overkant van het veld. Om dit te doen is een synchrone timing cruciaal. Als koploper in het klassement mochten de Flierefluiter als eerste aantreden voor dit klapstuk.

Al voor het begin van de race, terwijl de eerste vijf Flierefluiter plaatsnamen op de cilinder, verzamelden de leden van de andere twee aanwezige teams zich rond de Skippyrol. Om redenen die ik toen nog niet begreep, lachten zij op een manier die ik misschien het beste zou kunnen plaatsen bij een groep primitieve middeleeuweners die op een marktplaats een openbare executie komen bijwonen. Bij het vallen van het startsignaal barstte er een oorverdovend kabaal los. Terwijl Esther tevergeefs probeerde een maat aan te geven voor het springtempo, werd zij volledig overstemd door de omringende menigte. Hun enige doel was om, met allerlei verkeerde aanwijzingen, het ritme te verstoren. Meestal kunnen de oudere springers zich geestelijk isoleren van het kabaal, maar gelukkig zit er altijd wel een jongere deelnemer tussen die zich laat beïnvloeden door de verkeerde aanwijzingen.

Na twee minuten kwam de eerste groep over de streep. De startstreep wel te verstaan. De eindstreep lag twintig meter verderop en werd gehaald in een tijd van tien minuten. Volledig uitgeput, zonder energie voor de rest van het onderdeel, rolde het team van de Skippy. Esther heeft me expliciet gevraagd of ik in dit verslag de behulpzame omstanders nog even wil bedanken voor deze uitputtingsslag.

Rond een uur of half zeven kroop langzaam de geur van gegrild vlees de tenten binnen. Voordat iedereen mocht aanvallen, meldde Dick dat er in tegenstelling tot de voorgaande jaren, deze keer genoeg vlees aanwezig was bij de barbecue. Ik denk dat iedereen het er over eens was dat het zeer goed was verzorgd. Een hele dag lang heeft een aantal mensen zich flink uitgesloofd om al het lekkers te bereiden. Naast het vlees, was de rest van het buffet voortreffelijk verzorgd. Degenen die verantwoordelijk waren voor het koningsmaal wensen nog steeds niet genoemd te worden. Ik zal deze anonimiteit respecteren. Toch reuze bedankt!

Nadat iedereen naar hartelust had gegeten, en de riemen overal een paar steken losser zaten, was de tijd aangebroken voor het hoogtepunt van ieder PK: de bonte avond.

Het spektakel vond plaats in de grote witte tent op het terrein die normaal fungeerde als kerk. Als er in deze tent nog iets van spiritualiteit of sereniteit heerste, dan is dit er door Rapido vakkundig uitgedreund.

Zoals elk jaar, voert ieder team een act op die vervolgens wordt beoordeeld door de jury. Dit jaar bestond deze groep experts uit Joke van Tongeren, Wim Helmsing en Hans Goossens. De Presentatie lag in handen van Reinout Oerlemans (Saskia), en Tooske hoe-heet-ze-ook-al-weer (Milo). Commentaar op de diverse acts werd gegeven door Mick van den Bree, Cock Koomen, Joyce Witteman, John Machielsen.

Er waren zoveel hoogtepunten; Chantal Joosten als prachtige duif, een breakdancende Robbie Bruins, de scherpe tekst van Renate, de aanstekelijke swing van John's team en Esther met haar travo-harem.

Er zijn zelfs mensen die beweren dat ik op deze avond met een kartonnen halsband om, een geschminkt gezicht en papieren oortjes op m'n hoofd een liedje heb gezongen. Hier geloof ik persoonlijk helemaal geen zak van. Ik ontken alles. Zoiets doe ik gewoon niet!

Wat de rest van de bonte avond aangaat, ga ik het me er journalistiek gezien makkelijk vanaf maken. Ik heb simpelweg de capaciteit niet om alle impressies in tekst samen te vatten. Daarnaast wil ik niet dat dit al veel te lange verslag in 26-delige encyclopedievorm uitgegeven moet worden. Liever laat ik de foto's op onze website spreken www.rapido82.nl De Dooie Grutto veroverde met haar act de meeste harten. J.R.F.C. '05 werd tweede.

Er doen zelfs geruchten de ronde dat Wim na afloop van de bonte avond, zwaar bezopen, liedjes heeft gezongen. Kan iemand dit bevestigen? Ook hier geloof ik persoonlijk weinig van.

Maandag

De allerlaatste dag. Ik wist dat mijn gefolterde lichaam in de loop van de avond rust zou vinden op mijn eigen bank in mijn eigen huiskamer. Toch voelde ik me bedroefd om het feit dat het bijna voorbij was. Ik denk dat ik dit gevoel voor het laatst ruim 16 jaar geleden voelde toen ik aan het eind van mijn allerleukste schoolkamp wist dat ik de volgende dag weer naar school moest. Ik ken m'n beperkingen, en ik weet dat ik van natuur geen groepsdier ben. Ondanks dat ik voor mijn omgeving af en toe moeilijk te lezen ben, kan ik zeggen dat het jaren terug is dat ik echt zo'n lol heb gehad.

Raap jezelf eens bij elkaar, sentimentele vrucht...

Waar was ik? Oh ja, het ochtendspel. De bedoeling was om één teamlid zoveel mogelijk kleren aan te trekken in vijf minuten. De kleding moest enigszins op de juiste locatie op het lichaam zitten. Dus een BH over 35 truien heen getrokken op de borst mocht wel, maar een onderbroek, tussen 9 petten op het hoofd mocht niet. De kleinste teamleden waren uiteraard het zaadje.

Na vijf minuten kwam elk team aanzetten met zijn eigen Michellin-mannetje. Het werd de strijd van de echte Iefgozers. Één voor één werden de kledingstukken uitgedaan tot Tom van de Baksteentjes en Tom van de Flierefluiter in hun onderbroek overbleven. Maar ja, er moest een winnaar zijn, dus wie van de twee ging er voor 'The Full Monty'.

'No way!', dachten Tom en Tom, totdat Leona ineens keihard schreeuwde: "Tom! Als je nu je broek uitrekt, krijg je tien punten!" Dat liet Tom zich geen twee keer zeggen, en uit ging de onderbroek. Er was alom bewondering voor deze moedige kerel en er klonk een oorverdovend applaus.

Het voorlaatste spel is onderhand een vast onderdeel geworden van de meeste pinksterkampen; De zeepbaan. Een soort hele omslachtige manier om je borsthaar te harsen. Een zijl vol met water en zeepsop, een flinke aanloop, en dan een buikglijder maken op het zijl. Aan de andere kant stond een ton met water. Snel een bekertje water vullen, en dit bij de startstreep in de emmer van je team gooien. Helaas verliep dit onderdeel niet zonder ongelukken. Pyro-Charles scheurde zijn hamstring toen hij opstond van het zijl.

Ik vond het persoonlijk een beetje een zwak excuus om dan meteen maar de laatste volleybalwedstrijd niet mee te doen. Sterkte Charles! Ik hoop dat je snel herstelt.

Om half één de grande finale. Zes minispelletjes moesten door alle teams in willekeurige volgorde afgerond worden. De Flierefluiter stonden riant bovenaan. De overwinning was echter nog niet in de zak. Sterker nog, zonder dat iemand het in de gaten had, lag de volledige regie in handen van de teams. Indien zij hadden samengewerkt, hadden zij het tij kunnen keren en hadden ze Esther de overwinning door de neus kunnen boren. Er had zelfs niet eens vals voor gespeeld hoeven worden.

De troef zat 'm in het feit dat ploegen niet gelijktijdig aan de onderdelen konden deelnemen. Ieder team moest netjes op z'n beurt wachten. De Dode Grutto lag op dat moment namelijk tweede. Hadden zij bij het eindspel als eerste geëindigd en de Flierefluiter als vierde, dan was de Dode Grutto in het eindklassement als eerste geëindigd. Het enige dat gedaan had moeten worden, was dat alle teams na het afronden van hun eerste opdracht achter de dode Grutto in de rij aan zouden sluiten voordat de Flierefluiter dit konden doen.

Ongeacht hoe snel de Flierefluiter dan ook alle opdrachten hadden afgerond, ze hadden als laatste opdracht achteraan in de rij moeten aansluiten. De rij had vervolgens net zo lang kunnen rekken totdat alle teams alle andere opdrachten hadden afgerond.

Pas toen ik thuis kwam, realiseerde ik me dat ik in mijn theorie een zeer grove fout had gemaakt. Wie mijn verslag aandachtig heeft gelezen, zou meteen moeten weten wat er niet klopt aan mijn uitgewerkte plan. Ik heb besloten hier mijn prijsvraag van te maken. De vraag luidt dus als volgt:

Wat is de ondoordachte fout in het bovenstaande, uitgewerkte plan om Esther de overwinning door de neus te boren?

Uit alle goede inzendingen wordt één winnaar gekozen. De winnaar krijgt een CD-bon ter waarde van 20,-, en een hoop persoonlijke waardering van mijn kant omdat hij/zij dit verslag zo aandachtig heeft gelezen. Oplossingen kunnen gestuurd worden naar

Er is wel een poging gewaagd om de Flierefluiter te nekken door de boel op te houden. De Dooie Grutto heeft bij het onderdeel netgooien geprobeerd te Flierefluiter te laten wachten. Het speeltoestel op het terrein was voorzien van een klimnet. Het net vormde eigenlijk een rooster met 25 gaten. Om dit onderdeel af te ronden moest de bal één keer door elk gat gegoooid worden.

Helaas zat ook Mick van den Bree bij dit onderdeel in het team van de Dooie Grutto. Terwijl er nog één gat gegoooid moest worden, gooide hij, naar eigen zeggen, 'per ongeluk raak'. Beste Mick, nou moet je mij toch eens uitleggen hoe je van 6 meter afstand 'per ongeluk' een bal door een vakje van 40 bij 40 centimeter gooit.

Vooralsnog is mijn veronderstelling dat Mick, als speler van Jong Oranje, dusdanig bruist van het talent, dat hij het gewoon niet in de hand heeft; hij kan de klasse niet onderdrukken. Eigenlijk bedoel ik dat Mick gewoon niet *kan* missen; dat terwijl hij in zijn hoofd probeert om te missen, zijn lichaam instinctief weigert.

Hoe dan ook, de poging was mislukt, en de Flierefluiter waren daarmee de nieuwe Pinksterkampwinnaars. De Toppertjes en de Dooie Grutto werden gedeeld derde achter de Baksteentjes, die na een flinke comeback als tweede eindigden. J.R.F.C '05 eindigde als laatste, achter de Gouden Rakkers.

Na de huldiging van de winnaars, eerst een slotwoord van Ad en vervolgens van Dick. Wim maakte met het vinger-in-de-keel-signaal duidelijk dat hij de speech nogal lijsig en zoetsappig vond. Volgens anderen had hij misschien zo'n knetterende kater dat hij werkelijk moest overgeven. Nog voor de eerste regendruppels waren vrijwel alle tenten afgebroken en ging iedereen voldaan naar huis.

Conclusie

Phew! Het zit erop. Ik heb echt genoten tijdens het schrijven van dit stuk. Ik hoop jullie ook een beetje. Maar hoezeer ik me ook heb uitgesloofd op deze 13 pagina's, weet ik dat ik slechts een fractie van alle leuke en grappige momenten heb kunnen vangen.

Al snel ebt bij mij ook de magie weg, en voordat een groot deel van de herinneringen zouden vervagen, moest ik achter mijn PC deze missie volbrengen. Mijn speciale dank gaat uit naar alle captains van de teams, Milo en Dick die allen hebben geholpen om dit stukje op te leuken en het zo kloppend mogelijk te maken. En natuurlijk Ad die mij heeft voorzien van voldoende inside-informatie om veel te bijdehante grappen te kunnen maken, die me eigenlijk misstaan als nieuwkomer. Voor eventuele opmerkingen die echt niet door de beugel kunnen, verschuil ik me dan ook in openlijke lafheid achter deze groep mensen.

Pinksterkamp heeft er in ieder geval één grote fan bij! Ik zou naar alle aanhang en nieuwkomers (ook de autisten en muurbloempjes zoals ik) willen schreeuwen dat ze het gewoon een keertje moeten doen. Ga gewoon een keer mee!

Slechts één geval van overlijden dit jaar: namelijk de dode grutto (eigenlijk een merel). Het stoffelijk overschot is door het team cadeau gedaan aan Ad als herinnering. Het oorspronkelijke plan was, om het beestje achter te laten tussen het afval op de camping. Dit druiste echter tegen het gevoel in van dochter Sofie. "Anders was het zielig!". Met de ramen open vanwege de stank, is het rottende lichaampje van de merel overgebracht naar Hoofddorp. Dinsdagavond vond ook Sofie de geur in huize Lindeman ondragelijk worden en is de pseudo-grutto eerbiedig, in besloten kring begraven in de achtertuin.

Weekend logeren bij Edith van Dijk!

Tijdens het pinksterweekend hadden Edith van Dijk en haar man Hans van Goor de selectie open water zwemmen uitgenodigd om te komen logeren in hun nieuwe boerderij! Dat deze zeer groot was, was ons al verteld, maar in het echt was het haast onwerkelijk, zo groot!

Vrijdagavond werden we rond achten verwacht, na een rondleiding door het huis en de koffie werd de kamerindeling gemaakt. De meiden waren duidelijk in de meerderheid, dus wij kregen een grote kamer. We sliepen met zijn zevenen op luchtbedden, maar er konden er nog minstens 12 bij...(een kleine indruk over de grote van deze kamer). Maar de overigen kamers waren ook zeer royaal. De volgende dag was wel redelijk vroeg opstaan; we logeerden immers bij een wereldkampioene en die kan het natuurlijk niet nalaten om te gaan trainen! Rond negen uur lagen we dan ook in het water van het plaatselijke 25 meter buitenbadje. Edith had een pittig programma (10x 1km), maar wij als selectie lieten ons niet kennen en volbrachten ook deze opdracht. Na de training konden we onder het genot van de zelf gebakken pannenkoeken van Hans ons opwarmen in de boerderij. Daarna was het tijd voor de buiten activiteiten. Lang van te voren was al gespeculeerd over wat het zou worden: zeilen, schapen scheren of toch de koeien melken? Uiteindelijk bleek het wat eigenlijk niemand had verwacht. Allereerst ging we een boottochtje maken door de slootjes van de West-Friese weilanden. Het was heerlijk weer, weliswaar niet warm, maar de zon scheen wel de hele tijd. 's Avonds was dan ook bij iedereen een aardig verbrand hoofd te zien, al dan niet met afscheiding van de badmuts, die al tijdens de training was verschenen.

Na het boottochtje gingen we met zijn allen het weiland op om tussen de schapen boerengolf te spelen. Voor degenen die niet weten wat ze zich hier bij voor moeten stellen: men neemt een stok met daaraan een klomp en hiernee proberen we een kleine voetbal naar verschillende vlaggetjes te slaan. Echt super lachen, maar veel verder dan 4 meter verderop kwam de bal meestal niet terecht....En dit terwijl de vlaggen zo'n honderd meter uit elkaar stonden. Herman was de geluksvogel van de dag: hij mocht de sloot in omdat hij de bal naar een ander weiland had slagen en hij werd bekogeld door de bal na een voortreffelijke slag van een van de

selectieleden! U begrijpt: wij kwamen niet meer bij van het lachen!

De winnende groep is overigens maar niet bekend gemaakt, want dan hadden we niet de beste boerengolfer gekozen, maar de beste valsspeler!

Na het golven was het tijd voor het hooivorkdarten. Dit spel ziet er eigenlijk heel simpel uit. De enige bedoeling is het zo ver mogelijk werpen van de hooivork, maar in de praktijk blijkt dit erg lastig te zijn. De mijne kwam niet verder dan een paar meter....

Na het hooivork gooien ging we weer terug naar de boerderij voor het avondeten. Ook hier liet Hans zijn kookkunsten zien en kon iedereen genieten van de op vier verschillende manieren klaargemaakte macaroni.

Na het eten was er het idee ontstaan om een dvd'tje te gaan kijken. De dvd-speler en de dvd's waren snel gevonden, maar de afstandsbediening bleek spoorloos verdwenen. Hij zal heus nog in één van de dozen zitten, maar zowel Edith als Hans kon hem niet vinden. Dus werd besloten om de tv aan te zetten.

Al vrij vroeg besloot iedereen om te gaan slapen, het was best een vermoeiende dag geweest: eerst ruim 10 km zwemmen en toen nog de gehele dag buiten zijn.

De volgende dag konden we iets later opstaan, maar niet al te laat, want ook nu stond er nog een training op het programma. Het was niet zo zwaar als de dag ervoor, maar het was toch een training van bijna 8 km, met als laatste nog het oefenen van de langebaanstartjes, waarbij Hans het niet kon laten om ook mee te doen. Ook al is hij al geruime tijd gestopt met zwemmen, won hij toch nog bijna de eerste start met de daaraan vast zittende sprint naar de overkant!

Na de training was het tijd voor de lunch, waarbij we ook nog heerlijke verse aardbeien kregen die Hans ging halen bij de buurman. Tegen tweeën ging we dan weer op huis aan. Maar niet voordat we Edith en Hans heel erg hadden bedankt voor het super gezellige weekend! Hier kon Edith het overigens niet laten om iedereen daarbij ook nog even persoonlijk te stimuleren om hard te blijven trainen! Het was een geweldig weekend!

Evelien Sohl

IX Memorial Jose Luis Fons 17-18y 19 del junio del 2005

We waren met een groep van 38 man bij de selectie van jong Oranje 3. Toen moesten er nog 25 man afvallen voor een toernooi in Madrid. Helaas haalden Max Romijn en Daniel Themmen het niet, maar mocht ik wel mee. We vertrokken met een groep van 13 man plus Rob van Berkel (assistent bij de Zijl) en Mark Smit (speler ZPB) naar Madrid. Donderdag morgen 15 juni om half 9 op Schiphol naar Gate 2 om in te checken. We vlogen om 10 uur. En om 12.30 stonden we in Madrid. Op het vliegveld werden we op gehaald door een bus. Vanaf het vliegveld was het nog een uurtje rijden naar het sportcomplex waar we ook slapen en aten. Die donderdag avond gingen we voor het eerst ook het zwembad bekijken. Nog geen 2 min. lopen vanaf onze slaappleatsen. Het was een prachtig buitenbad, helaas maar 12.5 meter breed. Maar wel keurig verzorgd. Tijdens de training kreeg ik ook te horen dat ik aanvoerder was.

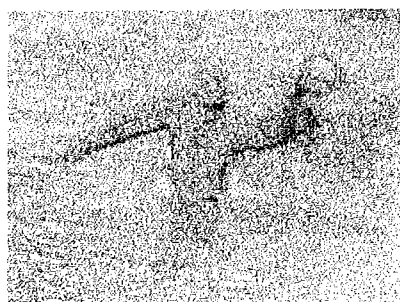
De basis werd bekend voor de eerste ontmoeting tegen Sabadell, al jaren lang een topper in Spanje. En dat bleek ook. Een zwak begin: we kwamen in het eerste partje 5-1 achter. We konden nog wel wat terug doen. Bij 10-9 in het vierde partje kreeg ik zelf een tik op mijn lip waardoor letterlijk mijn tand door mijn lip ging. Maar gelukkig kon ik met veel spuitbussen pleisters enz. meedoen aan de volgende wedstrijd. Maar van Sabadell verloren we helaas met 13-9. Na de wedstrijd waren we behoorlijk gesloopt want we speelden 4x 7min; dat was voor ons ongeveer 2x zoveel als een normale wedstrijd. De volgende dag was om 9 uur het ontbijt, en om kwart voor 12 onze 2^e wedstrijd tegen regio team van Madrid. In een spannend duel kwamen we conditioneel net te kort en verloren we met 5-4. Zo restten ons alleen nog maar de 5^e plaats. Maar dan moest er wel gewonnen worden van St. Andreu. Gelukkig werd die wedstrijd een 8-2 overwinning.

De volgende morgen mochten we aantreden tegen de nr.4 van de andere poule C.N Canau. Daar hadden we geen moeite mee en dat werd maar liefst 16-0. Om de 5^e-6^e plaats moesten we nog een keer tegen St. Andreu. Vooraf werd duidelijk dat wij het serieuzer namen dan de Spanjaarden. Die gingen elkaar verzuipen in het meer er naast.

Rob zei al: "jongens eerste punt is voor ons". En zo bleek ook 1^e partje was 4-0 en die voorsprong hebben we niet meer weggeven. Uiteindelijke stand was 14-4 en werden we 5^e. Dat was een goed resultaat als we naar de trainingsschema's kijken. Elk team uit Spanje dat deelnam, trainde 6 uur per dag. En daar kwamen wij aanzetten met gemiddeld 1uurtje per dag. Maar toch konden we een 5^e plaats behalen. Voor mijzelf was het een prachtige ervaring en heb ik ook mijn eerste interlands gespeeld. De teller staat op 5. En hopelijk niet de laatste.

Maar waar ik het meeste trots op ben is dat ik aanvoerder van het Nederlands team ben geweest! Het toernooi was klaar: uitreikingen geweest. Ik had 3 medailles maar waarvoor kon ik helaas niet verstaan, maar die zal ik zeker bewaren. De terug reis hadden we 2 uur vertraging. Ik kwam om half 6 aan op Schiphol, maar ik mocht de volgende ochtend weer naar school want er komt nog een proefwerk week aan dus echt genieten van mijn toernooi kon ik niet echt. Maar echt waar, dit is het mooiste wat ik met sport heb meegemaakt. Ik wil graag ook nog een paar mensen bedanken waardoor ik hier aan deel kon nemen. Remco Wildschut, Miranda Hogerheijde en Hans v/d Mast. Echt top dat jullie mij dit jaar wilden begeleiden!

Mick van den Bree



Meiden 0.16 SG Haerlem '04 doen mee aan voorronde NK 0.16

Plotseling was daar een uitnodiging van de KNZB om deel te nemen aan de voorronde van het Nederlands Kampioenschap onder de 16 jaar voor meisjes aspiranten. Miranda Hogerheijde snel alle meiden geïnformeerd: iedereen trots en zenuwachtig over wat er nu zou komen. De trainingen waren al wat op een lager pitje gezet en we waren eigenlijk al druk bezig met de voorbereiding van het nieuwe seizoen.

Miranda bekeek de datum nog eens goed en zag tot haar schrik dat ze op 5 juni een vakantie heeft geboekt, dus ze kon helaas niet mee om te coachen. Toch wel een domper want je bent als trainer/coach een heel seizoen met je meiden aan het werk en als er dan een evenement aankomt als een NK, wil je daar natuurlijk graag bij zijn! Miranda kwam al vrij snel met het idee om mij te vragen. Als nieuwe hoofdcoach ben ik aankomend seizoen verantwoordelijk voor de dameselectie en volgens Miranda een mooi moment om de meiden te leren kennen. Ik heb direct ja gezegd omdat ik het een eer vind om de meiden bij deze speciale happening te coachen.

Woensdagavond voor het NK weekend heb ik de training gevolgd, alle meiden waren er en ik begon al snel in beeld te krijgen dat dit een hechte en ook talentvolle, enthousiaste groep meiden is, die het leuk vindt om een prestatie neer te zetten en voor elkaar door het vuur gaan.

Na de training een lijst met acht namen gekregen van Rob van Putten en van Miranda van de meiden die mee zouden gaan naar Tilburg want daar moesten we spelen. Het is als trainer /coach wel een hele uitdaging om een team te gaan coachen terwijl je ze nog nooit één wedstrijd hebt zien samenspelen, maar daar zou ik wel uitkomen. Per slot van rekening weten de meiden zelf best wel wat er van ze verwacht wordt en ik denk dat ze Miranda zeker niet willen teleurstellen.

In de tussenliggende dagen op Internet het programma gevonden en wat bleek: we moesten spelen tegen TBR RES, de organiserende vereniging en tegen de meiden van Polar Bears.

Kortom, een zware opgaaf om naar de finale te komen!

We vertrekken op zondag om 12.00 uur naar Tilburg en iedereen heeft er veel zin, de meiden zijn toch wel iets gespannen, ze giechelen veel en luisteren vooral naar muziek in de auto. We hebben om 14.00 uur de gelegenheid om onze tegenstanders tegen wie we gaan spelen tegen elkaar te zien spelen en wat blijkt, TBR RES is eigenlijk best een sterk team en Polar Bears is toch iets minder sterk dan dat we van te voren hadden verwacht. TB RES wint de wedstrijd tegen Polar Bears met 12-3. We weten nu wat ons te wachten staat. Ondertussen zien we dat de Robben-meisjes gewoon doorgaan waar ze al een tijdje mee bezig zijn, namelijk winnen (30-1 tegen Aqua – Novio).

In de speech die ik ga houden heb ik besloten om geen tactische dingen te bespreken omdat ik de meiden van SG Haerlem '04 eerst wil zien spelen voordat ik conclusies kan trekken. Ik heb de meiden verteld dat ze trots moeten zijn dat ze mee mogen doen aan dit toernooi en dat ze daar hard voor gewerkt hebben dit seizoen. "Geniet van deze dag ga ervoor, doe je best voor 100 % en laat zien dat jullie trots zijn om voor SG Haerlem '04 dit toernooi mogen spelen."

In de eerste periode kwamen we al snel op achterstand, we waren toch wel onder de indruk van het vele publiek en laten we eerlijk zijn: er zit een coach op de kant waarvan je niet weet wat hij gaat roepen en je wilt toch laten zien dat je kan poloën. Na één part stonden we 4-0 achter en misten we nog een man meer, daarna ging het in de tweede en derde periode een stuk beter (7-1 naar 9-1). In de vierde periode was de koek even op en scoorden TBR RES nog 6 goals, en was de uitslag 15-1. Sabina van der Zanden scoorde uit een overtal (1-0) nog wel een mooie goal.

De tweede wedstrijd was tegen Polar Bears. Nu wel een kleine tactische bespreking en ik heb tegen de meiden gezegd als we ervoor gaan, dit een leuke gelijkopgaande wedstrijd kan worden. "Doe net als in de eerste wedstrijd je stinkende best dan kunnen we met opgeheven schouders het bad verlaten!!" We speelden een heerlijke wedstrijd en ik kreeg nu het idee dat ik het team zag spelen zoals ze eigenlijk horen te spelen, er werd goed gepast, een beter midvoor spel en vooral veel goede samenwerking waardoor er veel goals gemaakt werden. De eerste periode werd afgesloten door een 3-3 stand (3 goals van Daphne van Putten). Ook de tweede periode

ging gelijk op maar nu kwamen we voor het eerst deze wedstrijd op achterstand (4-5 en twee goals van Daphne). De derde periode was onze sterkste we konden de achterstand ombuigen in een 5-7 voorsprong via twee goals van Sabina: een man meer en een strafworp. In de laatste periode ging het echter mis, Polar Bears nam het initiatief en wist drie goals op rij te maken. We kwamen via een mooie goal van Esther Schouten (man meer schot in de kruising) nog wel terug tot 9-8 maar in de zoemer scoorde Polar Bears de 10-8.

Terugkijkend op deze dag, heb ik als nieuwe coach bij de vereniging een enthousiaste en zeer talentvolle groep meiden zien spelen, waar zeker potentie in zit voor dames 1 en ook voor dames 2, dus daar geloof ik wel in!! SG Haerlem '04 heeft zich weliswaar niet geplaatst voor de finale, maar we hebben wél laten zien dat we eraan komen!!!!!!

Marco de Vries



Inleveren van Pasfoto's

De volgende personen moeten een pasfoto in leveren om hun waterpololegitimatiekaart te verlengen.

Lever hem bij in mij, Helga, Evelien of Peter voor **20 juli 2005**.

Schrijf achterop de foto even je naam.

Het spelen met een ongeldige kaart levert een boete op en die komt voor eigen rekening.

Bas Meegdes
Ben Bolsenbroek
Iwan Hofstee
Dick Verburg
Hans Joosten
Gert Jan Coevert
Maikel Kortekaas
Dagmar van Tol
Masha Portegies
Robin Bol
Fynn v/d Booren
Loek Rolvink
Evelien Sohl
Boudewijn Terstegen
Casper Duits
Hans Stocker
Joy van Loon
Eric Thoolen
Steven Buijs
Milo Gerritsen
Renate Warmerdam
Frank Pruyn
Bas Kok

Dirk Jan Sohl
Ossenland 25
1991 CW VELSERBROEK

TRAININGSROOSTER WATERPOLO		SEIZOEN 2005/2006	
Dag	Tijd	Bad	Team(s)
Maandag	21.00-22.30	I	Zwem-polo training dames + heren
Dinsdag	18.30-19.30	II	Pupillen < 12 jaar
	19.30-21.00	II	Heren 1-2-3
	21.00-22.45	I	Dames 1-2
Woensdag	16.00-17.00	II	Pupillen < 10 jaar
	17.00-18.00	II	Aspiranten < 14 jaar
	19.00-20.00	II	Keepers + talenten
	21.00-22.00	I	Dames 3-4
Donderdag	17.30-18.30	II	Pupillen < 12 jaar
	19.20-20.15	I	Asp. < 14 en 16 jaar
	19.30-21.00	II	Dames 1-2 en dl. Meisjes < 16 jaar
	20.15-21.15	I	Heren 3-4-5
	21.15-22.45	I	Heren 1-2-3
Vrijdag	20.00-21.00	II	Heren Jeugd + meisjes < 16 jaar
	21.00-22.00	II	Heren 7-8-9
Zaterdag	08.00-09.00		(was elementair)
Zondag	09.15-10.30	II	Aspiranten < 14 (deel) en < 16 jaar (?)
	10.30-12.00	II	Heren jeugd en < 16 jaar (deel) (?)
	Pupillen < 10 jaar		Geboren 1996 en 1997
	Pupillen < 12 jaar		Geboren 1994 en 1995
	Aspiranten < 14 jaar		Geboren 1992 en 1993
	Aspiranten < 16 jaar		Geboren 1990 en 1991
	Heren Jeugd		Geboren 1989 en eerder
	Minipolotoernooien:		Geboren 1996 en eerder

Aspiranten onder 16 jaar

Wat laat maar beter dan nooit berichten wij dat het Districtsteam aspiranten onder de 16 jaar van Noord-Holland tijdens het Kringslottoernooi derde is geworden van Nederland.



Na allereerst tijdens de kwalificatie wedstrijden in Eindhoven eerste van hun poule geworden te zijn, mochten zij een week later in 's Gravenzande strijden om de eerste t/m de vierde plaats. Dit resulteerde uiteindelijk in een derde plaats. Een niet geringe prestatie. Het district Noord-Holland wordt zo langzamerhand een district waar terdege rekening mee wordt gehouden met maar liefst vier Rapido spelers in dit team: Mick van den Bree, Sander Klinkenberg en Max Romeijn alsmede Daniel Temmen van NVA en de nieuw te vormen Startgemeenschap Haerlem.



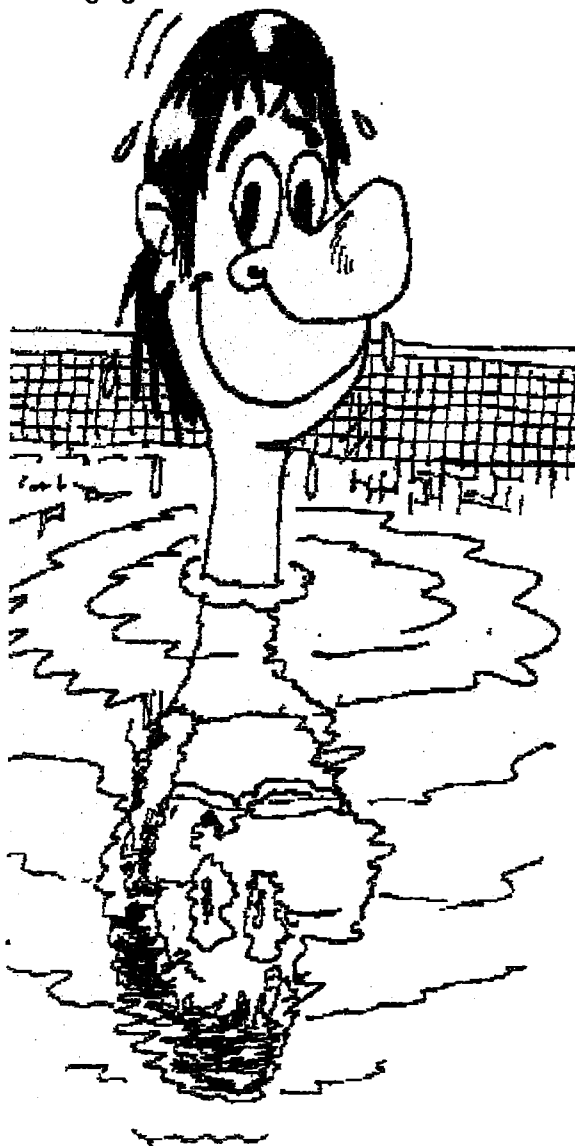
Uitslag Kring Speedofinales.

Gehouden zaterdag 4 en zondag 5 juni
in Zaandam.

Rapido'82 ging met een groot aantal
zwemmers/sters naar de finale van de kring
Noord-Holland.

Er werden 10 medailles gewonnen, waar onder
1x goud.

Zo finale is natuurlijk altijd spannend, want nu
kom je de andere helft van de kring tegen. Want
in de voorronde zwem je met maar een paar
verenigingen.



100m wisselslag minioren 3 en 4
Lars kerkhof 1.40.28 pr

100m wisselslag minioren 3 en 4
Dana v/d Zee 1.29.89 pr
Britt Jansen 1.33.03 pr
Melissa Eliveld 1.37.49

100m schoolslag minioren 6
Marcel Schouten 1.29.01 pr II
Stefan Schulte 1.31.98
Arjan klinkenberg 1.39.96

200m wisselslag minioren 5
Jeffrey van Deursen 2.52.37 II

200 wisselslag minioren 5
Sofie Kalse 3.09.26 pr
Sallie Winkler 3.21.05 pr
Els de Bruin 3.23.16 pr

100m vrijeslag minioren 3 en 4
Lars kerkhof 1.31.11 pr

100m vrijeslag minioren 3 en 4
Britt Jansen 1.24.91
Dana v/d Zee 1.27.61
Melissa Eliveld 1.29.54

100m rugslag minioren 6
Marcel Schouten 1.19.60 III
Martijn Drijver 1.26.62 pr

100m schoolslag minioren 5
Jeffrey van Deursen 1.32.57 III
Justin Speet 1.42.84 pr

Vervolg speedo finale

100m schoolslag minioren 5

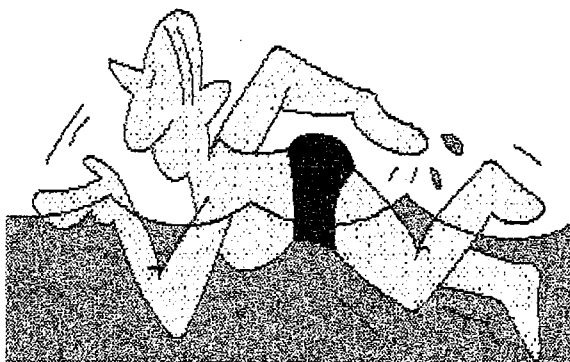
Neeltje Winkler	1.35.54 pr SA
Sofie Kalse	1.35.77
Sallie Winkler	1.40.07
Pauline van Langeveld	1.44.48 pr
Els de Bruin	1.44.67
Lisa Blok	1.48.48

50m vlinderslag minioren 3 en 4

Dana v/d Zee	0.41.83 pr II
Britt Jansen	0.48.53
Melissa Eliveld	0.49.60

100m vrijeslag minioren 6

Marcel Schouten	1.08.40 III
Martijn Drijver	1.13.89 pr
Arjan klinkenberg	1.21.83



100m rugslag minioren 3 en 4

Britt Jansen	1.32.92 pr
Dana v/d Zee	1.35.31 pr
Melissa Eliveld	1.37.25 pr

50m vlinderslag minioren 5

Els de Bruin	0.43.01 pr
Sofie Kalse	0.44.38 pr

200m wisselslag minioren 6

Marcel Schouten	2.46.10 II
Martijn Drijver	3.11.84 pr
Arjan klinkenberg	3.19.25

100m schoolslag minioren 3 en 4

Lars kerkhof	1.38.41 pr I
Luuk de Weerd	2.02.21 pr

100m schoolslag minioren 3 en 4

Dana v/d Zee	1.44.95
Britt Jansen	1.49.03 pr

100m vrijeslag minioren 5

Jeffrey van Deursen	1.12.32 II
---------------------	------------

100m vrijeslag minioren 5

Pauline van Langeveld	1.20.69 pr
Els de Bruin	1.22.65
Sofie Kalse	1.23.80 pr

100m rugslag minioren 5

Jeffrey van Deursen	1.21.09 II
Justin Speet	1.33.13 pr

100m rugslag minioren 5

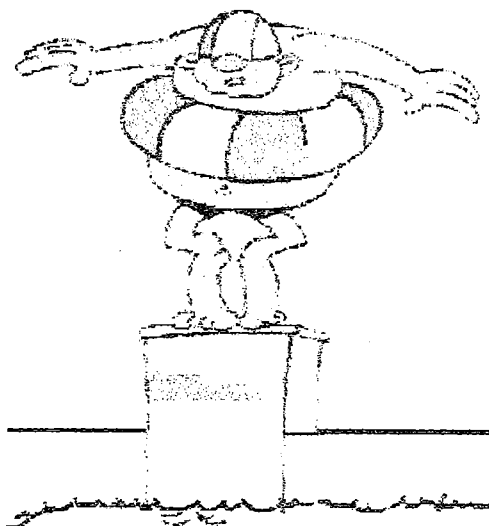
Pauline van Langeveld	1.31.19 pr
Sallie Winkler	1.32.11 pr
Sofie Kalse	1.34.95 pr

100m vlinderslag minioren 6

Marcel Schouten	1.24.80
Arjan klinkenberg	1.43.23

100m rugslag minioren 3 en 4

Lars kerkhof	1.53.83
Luuk de Weerd	2.00.54



Uitslag A kring kampioenschappen.

Gehouden op 21 en 22 mei 2005 in Beverwijk.

De A kringkampioenschappen worden gehouden over twee weekenden. Om mee te mogen doen moet je limieten hebben gezwormen. In de kring wordt altijd gekeken welke vereniging de meeste gouden medailles heeft gewonnen.

Na de eerste sessie stond Rapido'82 bovenaan.

In het eerste weekend zijn er 223 medailles gewonnen. Er werden in het totaal ook nog 9 negen Nk limieten behaald.

50m vrijeslag heren

Kenneth Deinum	0.27.26
Peter Sohl	0.27.29

50m vlinderslag dames

Evelien Sohl	0.32.94
Ingrid Bank	0.33.13
Anna Kalse	0.37.61

200m schoolslag heren

Julian v Leuven	2.57.45 I NK
Dennis Eliveld	3.15.56

400m vrijeslag dames

Evelien Sohl	4.45.20 I
--------------	-----------

100m rugslag heren

Peter Sohl	1.11.44 II
Wouter Allard	1.11.64 I
Julian v Leuven	1.14.59 I NK
Dennis Eliveld	1.19.29 II

100m schoolslag dames

Anna Kalse	1.27.50 pr I
Esther Schouten	1.37.07

200m wisselslag heren

Kenneth Deinum	2.36.66
Julian v Leuven	2.38.64 I NK
Peter Sohl	2.41.15
Jens de Groot	2.47.75 pr II
Wouter Allard	2.48.18
Dennis Eliveld	2.50.38 III

4x100m wisselslag dames

Esther Schouten	1.24.24 pr
Anna Kalse	
Evelien Sohl	
Ingrid Bank	5.06.04 I

4x100m vrijeslag junioren 4 el

Julian v Leuven	1.05.36
Wouter Allard	
Felix Kramer	
Kenneth Deinum	4.13.65 III

50m schoolslag dames

Anna Kalse	0.39.34 pr
------------	------------

50m rugslag heren

Wouter Allard	0.33.79
---------------	---------

200m rugslag dames

Evelien Sohl	2.31.02 I
--------------	-----------

200m vlinderslag heren

Julian v Leuven	2.37.64 I NK
Jens de Groot	2.47.72 pr II NK
Dennis Eliveld	2.53.02 III

100m vlinderslag dames

Evelien Sohl	1.10.95 I
Ingrid Bank	1.20.86
Anna Kalse	1.27.75
Annelies de Bruin	1.38.27

100m vrijeslag heren

Kenneth Deinum	1.01.87 NK
Felix Kramer	1.04.24
Julian v Leuven	1.05.68 I NK
Jens de Groot	1.06.61 pr II NK
Dennis Eliveld	1.07.75 III BNK
Wouter Allard	1.08.29

200m vrijeslag dames

Evelien Sohl	2.16.32 II
Ingrid Bank	2.24.53 II
Anna Kalse	2.38.55

4x200m vrijeslag junioren 4 el

9.17.75 II



Uitslag A ***kringkampioenschappen***

Gehouden op 28 en 29 mei 2005 in
Beverwijk.

Dit zijn de uitslagen van het tweede weekend
kringkampioenschappen.

Tijdens dit weekend zijn er 11 NK limieten
behaald.

En er zijn 3 persoonlijke record gezwommen,
dat is niet zo gemakkelijk, want je wordt
ingeschreven met een 25m badtijd en
Beverwijk is 50m lang.

We zijn in het medaille klassement als 2^e
vereniging geëindigd.

We hadden 21 keer goud, 14 keer zilver en 10
keer brons.

Dit ondanks dat we met weinig zwemmers
waren keurig gedaan.

50m vrijeslag dames

Ingrid Bank 0.28.54 II

50m vlinderslag heren

Kenneth Deinum 0.30.36

Julian v Leuven 0.33.22

Wouter Allard 0.33.37

200m schoolslag dames

Anna Kalse 3.08.97 I

Esther Schouten 3.25.72

400m vrijeslag heren

Julian v Leuven 4.48.10 I NK

Wouter Allard 5.04.52 II

Dennis Eliveld 5.11.14 II NK

Jens de Groot 5.12.05 pr II NK

100m schoolslag heren

Kenneth Deinum 1.25.06

Julian v Leuven 1.27.99 III

Dennis Eliveld 1.30.97

200m wisselslag dames

Ingrid Bank 2.55.62

Anna Kalse 2.57.14

4x100m wisselslag junioren 4 el

4.52.80 II

50m rugslag dames

Evelien Sohl 0.34.95 II

Ingrid Bank 0.35.75

200m rugslag heren

Peter Sohl 2.31.31 I

Julian v Leuven 2.31.70 I NK

Wouter Allard 2.31.81 I NK

Dennis Eliveld 2.43.09 II NK

Tom Kalse 3.01.08

200m vlinderslag dames

Evelien Sohl 2.35.11 I

Anna Kalse 3.17.92

100m vlinderslag heren

Kenneth Deinum 1.08.62 pr

Julian v Leuven 1.12.10 I NK

Peter Sohl 1.15.36

Jens de Groot 1.15.71 II BNK

Dennis Eliveld 1.21.48

100m vrijeslag dames

Ingrid Bank 1.02.58 I

Evelien Sohl 1.05.82

200m vrijeslag heren

Kenneth Deinum 2.13.32

Wouter Allard 2.19.78 III

Julian v Leuven 2.20.08 I NK

Felix Kramer 2.20.18

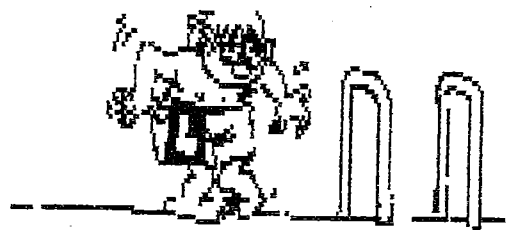
Peter Sohl 2.20.50

Jens de Groot 2.24.51 pr II NK

Dennis Eliveld 2.28.76 III NK

4x200m vrijeslag dames

10.11.76 III



Uitslag internationale wedstrijd.

Gehouden op 14 en 15 mei 2005 in Nordhorn.

Hier gingen zwemmers kamperen en deelnemen aan het pinkstertoernooi in Duitsland. Er werden 20 medailles gewonnen en 4 keer werd er een persoonlijk record gezwommen.



200m schoolslag meisjes

Esther Schouten	3.27.92
Sofie Kalse	3.32.16 pr
Celine v Leuven	3.46.57
Els de Bruin	3.50.51

200m schoolslag jongens

Loek Rolvink	2.42.22 I
Jeffrey van Deursen	3.24.19 I

100m rugslag meisjes

Anouk de Boer	1.15.65
Annelies de Bruin	1.35.43
Celine v Leuven	1.36.43

100m rugslag heren

Wouter Allard	1.13.29 III
Julian van Leuven	1.13.45 II
Marcel Schouten	1.23.23

100m vrijeslag meisjes

Ingrid Bank	1.04.89 III
Monique Sijsma	1.09.04
Annelies de Bruin	1.17.94
Esther Schouten	1.18.88
Sofie Kalse	1.26.07
Els de Bruin	1.26.07
Jose Rolvink	AA

100m vrijeslag jongens

Kenneth Deinum	1.01.19 III
Maarten Neerincx	1.02.99
Julian v Leuven	1.04.95 I
Marcel Schouten	1.09.72 III
Jeffrey van Deursen	1.14.61 III

100m vlinderslag meisjes

Monique Sijsma	1.25.67
----------------	---------

100m vlinderslag jongens

Kenneth Deinum	1.09.57 III
Julian v Leuven	1.12.41 I
Maarten Neerincx	1.13.34
Marcel Schouten	1.28.96
Jeffrey van Deursen	1.39.72

200m rugslag jongens

Wouter Allard	AA
---------------	----

100m schoolslag meisjes

Esther Schouten	1.37.44
Annelies de Bruin	1.39.80
Sofie Kalse	1.40.92 III
Celine v Leuven	1.47.40
Els de Bruin	1.50.08

100m schoolslag jongens

Loek Rolvink	1.11.98 III
Maarten Neerincx	1.23.22
Julian v Leuven	1.27.51
Marcel Schouten	1.35.66 II
Jeffrey van Deursen	1.36.17 I

200m vrijeslag meisjes

Els de Bruin	3.00.78 pr
Sofie Kalse	3.09.04 pr

200m vrijeslag jongens

Kenneth Deinum	2.20.56
Wouter Allard	2.22.47

200m wisselslag meisjes

Monique Sijsma	2.52.36 III
Ingrid Bank	3.05.67
Esther Schouten	3.07.65
Annelies de Bruin	3.10.29
Jose Rolvink	3.13.69
Celine v Leuven	3.26.61

200m wisselslag jongens

Kenneth Deinum	2.37.13
Julian v Leuven	2.37.36 I
Wouter Allard	2.42.34
Marcel Schouten	2.53.59 III
Jeffrey van Deursen	3.02.30 II

Uitslag Nederlandse Junioren kampioenschappen.

Gehouden op 10/11/12 juni 2005 in Amsterdam.

Rapido'82 had dit keer een grote ploeg.
Er gingen namelijk 6 zwemmers naar deze NJK. En Allemaal mochten ze persoonlijk uitkomen.
Het resulteerde in vier medailles, 2 keer goud 1 keer zilver en 1 keer brons.
Het was dus weer een knappe prestatie.
Er was ook nog een evenaring van een clubrecord.



Julian v leuven

400m vrijeslag	4.51.26	4 ^e
100m rugslag	1.12.02	8 ^e
200m wisselslag	2.33.39	4 ^e
100m vlinderslag	1.10.29	<u>2^e</u>
200m vrijeslag	2.17.97	6 ^e
200m vlinderslag	2.36.17	<u>1^e</u> pr
CR/13		
200m schoolslag	2.57.25	5 ^e
200m rugslag	2.33.77	<u>3^e</u>
400m wisselslag	5.20.90	<u>1^e</u>

Jens de Groot

400m vrijeslag	5.05.37	16 ^e pr
100m vlinderslag	AA	
200m vrijeslag	2.23.99	24 ^e pr
100m vrijeslag	1.05.68	25 ^e pr
200m vlinderslag	2.46.06	6 ^e pr

Dennis Eliveld

400m vrijeslag	5.15.11	30 ^e
200m wisselslag	2.44.46	24 ^e
200m vrijeslag	2.26.59	38 ^e
100m vrijeslag	1.07.75	43 ^e
200m vlinderslag	2.49.18	8 ^e
200m schoolslag	3.14.99	22 ^e
200m rugslag	2.47.05	21 ^e

Wouter Allard

200m rugslag	2.29.83	12 ^e
--------------	---------	-----------------

Kenneth Deinum

100m vrijeslag	0.59.71	42 ^e
----------------	---------	-----------------

Felix Kramer

100m vrijeslag	AA	
----------------	----	--

4x 100m vrijeslag estafette heren

Kenneth Deinum	1.00.75	
Wouter Allard		
Felix Kramer		
Julian v Leuven	4.12.65	35 ^e



Open water wedstrijd

Gehouden op zaterdag 11 juni 2005 in Gorinchem

Slechts twee Rapido'82 leden namen deel aan deze eerste open water wedstrijd. Het weer was niet zo geweldig, maar de sfeer was er des te beter.

3km vrijeslag dames

Evelien Sohl 37.40.21 II

1km vrijeslag heren

Peter Sohl 13.11.33

1km vrijeslag dames

Evelien Sohl 12.00.74 I CR/D

Open water wedstrijd

Gehouden op zaterdag 18 juni 2005 in Vriezenveen

Hier was maar 1 deelnemer, namelijk alleen Evelien Sohl die de 10km zwom. Het was er erg warm, maar dat maakte voor de zwemmers niets uit. Evelien haar tijd was 2.15.59 en goed voor een tweede plaats en 30 euro. Dit was niet de eerste 10km die zij zwom dit seizoen, namelijk op 4 juni in Sevilla heeft ze dit ook gedaan. Haar tijd was toen 2.09.34 CR/D

Rapido'82 open water wedstrijd

Gehouden op zondag 19 juni in Spaarnwoude.

Het weer kon niet beter. De organisatie liep op rolletjes, ondanks dat men pas om 8 acht mocht beginnen. De mensen van de organisatie waren al om 7 uur aanwezig en hadden als keurig klaar liggen. De wedstrijd begon op tijd en verliep zonder problemen. Er waren ongeveer, want precies weet ik het niet, 400 wedstrijd zwemmers en ruim 100 prestatie tocht zwemmers. Het was een geslaagde dag, met heel veel zon.

5km vrijeslag dames

Evelien Sohl 1.05.50.40 III

500m schoolslag jongens

Dennis Eliveld 9.05.53

Mick Weijers 10.09.71

500m schoolslag junioren 1 en 2

Anna Kalse 8.37.85 I

Celine v Leuven

10.51.32

500m schoolslag jeugd 1 en 2

Esther Schouten 9.46.32

Annelies de Bruin 10.25.73

1000m vrijeslag masters heren

Sander Joosten 14.00.20

John Machielsen 15.48.49

1000m vrijeslag masters dames

Diane Smid 18.02.09

1000m vrijeslag jongens junioren 1,2,3,4

Felix kramer 13.37.28

Dennis Eliveld 14.31.47

1000m vrijeslag meisjes junioren 1 en 2

Anna Kalse 14.32.70

Annelies de Bruin 16.45.82

500m vrijeslag jongens minioren

Stefan Schulte 9.32.32

Aaron Koomen 9.32.58

500m vrijeslag meisjes minioren.

Els de Bruin 8.23.57

Inge Koopman 8.24.07

Britt Jansen 9.14.20

Melissa Eliveld 9.18.84

Lisa Blok 10.03.17

2000m vrijeslag heren

Sander Joosten 28.04.06

Peter Sohl 29.02.06

Felix Kramer 32.01.94

2000m vrijeslag dames

Evelien Sohl 26.12.84 II

Ilse Traksel 31.43.10

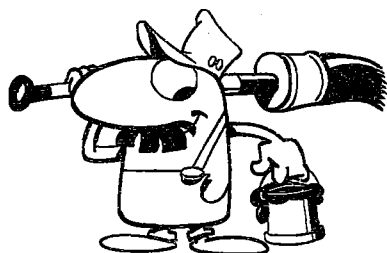
1000m schoolslag masters heren

Dennis Rijnbeek 17.07.99 II

Geert de Bruin 23.35.20



Schildersbedrijf van der Steen



voor al uw binnen - en buitenwerk
vrijblijvende prijsopgave



Bickerlaan 65
2071 DB SANTPOORT
telefoon: 023 - 537 8322 / 06 - 5375 8116



Hans van der Mast Fotografie
Spoorsingel 24 b
1941 Jm Beverwijk
tel 0251-217745
gsm 06-51989377
website www.mast.nl

Fa. J.F. van Poecke

Afwerking grafische Produkten

Robert Peereboomweg 13
2031 BC Haarlem
Tel: 023 - 531 58 32
Fax: 023 - 532 54 61

Rijwielspecialzaak

Schenk

TOER- SPORT- EN RACESPECIALIST



GAZELLE grote sortering
RALEIGH onderdelen
BURCO vele accessoires
RIH lichtgewicht tassen

023 - 5277436
ZANDVOORTERPAD 1-3, OVERVEEN



Tomatis Instituut IJmuiden
Luistertherapie
Monique Blok-Wildschut

Kennemerplein 27
1972 EW IJmuiden
0255-525732
www.tomatis-ijmuiden.nl
info@tomatis-ijmuiden.nl

Voor het uitbalanceren van communicatie en energie.

Concentratieproblemen, ADHD/ADD, dyslexie, leerproblemen,
autisme/autistische gedragingen, PDD-NOS, spraak/taalproblemen,
stress, burn-out, depressie, faalangst en gebrek aan zelfvertrouwen
(ook in de sport!!)

Oolders Omaco

Heren in huizen, hypotheek en verzekeringen.

Haarlem
Rijkstraatweg 8-10
Tel. 023 525 52 66

Heemstede
Zandvoortselaan 160
Tel. 023 - 524 30 24

Ma. t/m Vrij. 9.00 - 18.00 Do. avond 19.30 - 21.00 Zat. 11.00 - 12.30

REISBUREAU KVSA

Wereldservice in reizen!

Uw specialist in de regio

U vindt ons in:		
Bloemendaal	Bloemendaalseweg 74A	(023) 526 11 55
Haarlem	Wegenweg 114	(023) 551 56 80
IJmuiden	Lange Nieuwstraat 413	(0255) 546 413
	Sluisplein 25	(0255) 545 416
Zandvoort	Com. Slegersstraat 4	(023) 573 20 94

Bezoek ook onze internet pagina: www.kvsa.nl

IATA **BTP**

Spaarnwoude Resort

• Hotel-Restaurant • Vergadercentrum • Beautycentrum • Partycentrum • Kinderfeesten

Lokaties:

Hotel Restaurant Het Buitenhuis
Oostbroekerweg 17 Velsen-Zuid
Rekreatiegebied Spaarnwoude
Telefoon 023 - 5370548
Telefax 023 - 5490085

Verblijfslocatie Base Survivalcamp
Oostbroekerweg 17 Velsen-Zuid
Telefoon 023 - 5370548
Kantoor/Korrespondentie
Spaarnwoude Buitensport
Postbus 2655
2002 RD Haarlem

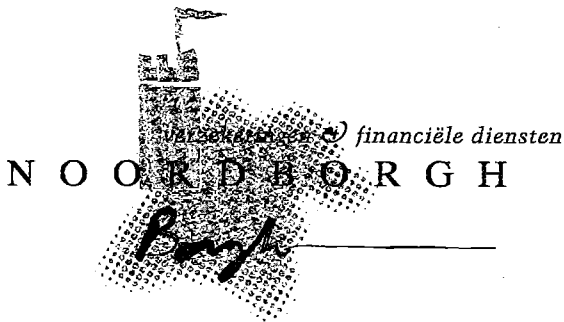
Het Buitenhuis is uitermate geschikt voor het vieren van bruiloften, familie- en bedrijfsfeesten, reünies enz. Op beide lokaties is er een schitterend terras aan het water aanwezig.

Outdoorlocatie De Watergeus
Genieweg 36 Velsen-Zuid
Rekreatiegebied Spaarnwoude
Telefoon 023 - 5373867
Telefax 023 - 5490070

BOEKINGEN & RESERVERINGEN

Tel. 023 - 534 0603 • Fax 023 - 534 0446

www.spaarnwouderesort.com



verzekeringen - hypotheken
financieringen - financiële planning
pensioenen - employee benefits
bancaire zaken - risicoanalyse

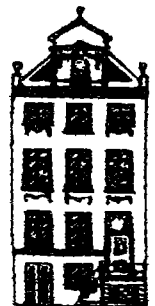
Akersloot - Hoorn - IJmuiden
Krommenie - Heerhugowaard

NOORDBORGH: betrokken partner, zeker gevoel www.noordborgh.nl

Bouwkosten-advisering
Bouwsubsidie-advisering
Totale bouwbegeleiding
Projectontwikkeling
Verkoop onroerende goederen
Huurbeheer
Financieringen
Hotelexploitatie

van de Camp & Temme
Projectontwikkeling B.V.

Robert Peereboomweg 13
Postbus 2655 - 2002 RD Haarlem
Telefoon 023 - 531 9569
Telefax 023 - 534 0446



■ PREPRESS
■ PRINTING
■ LOGISTICS
■ DESIGN
■ MULTIMEDIA
■ PUBLISHING

Waarderweg 56
Postbus 2096 2002 CB Haarlem
Tel. +31 (0)23 55 333 55
Fax +31 (0)23 55 333 50
info@stylemathot.nl



Kwaliteit heeft een naam!
Al ruim 75 jaar

NVOB

BELLAART
BOUW B.V.

BOUW
GARANT

Wij verzorgen alle kleine en grote verbouwingen, waarin wij u graag goed, eerlijk en reëel advies geven
• Nieuwbouw • Verbouw • Restauratie
• Onderhoudswerken • Serres • Garages
Wij lossen de technisch-constructieve problemen voor u op
Bel voor meer informatie, advies en offerte:

Fax 023-5314396,
Garenkokerslode 1
2013 AJ Haarlem

023-531 49 72